

Les funcions dels Lletrats de l'Administració de Justícia. Exerceixen funció Jurisdiccional?

Autor: MIQUEL ÀNGEL BARRANCO BUIXEDA / 41631172-E

Tutora: SUSANA OROMÍ VALL-LLOVERA

Facultat de Dret

Grau en Dret

Quart curs / 2016-2017

Primera convocatòria

ÍNDEX DE CONTINGUTS

ABREVIATURES	5
1. INTRODUCCIÓ	6
1.1 PRINCIPIS ORGANITZATIUS I DE FUNCIONAMENT DE LA NOVA OFICINA JUDICIAL	7
1.2 ESTATUT PERSONAL I PRINCIPIS D'ACTUACIÓ	7
2. FUNCIONS	9
2.1 LA FE PÚBLICA JUDICIAL	9
2.1.1 CONTINGUT DE LA FE PÚBLICA JUDICIAL	10
2.1.2 CARACTERÍSTIQUES DE LA FE PÚBLICA JUDICIAL	11
2.1.3 FONAMENT DE LA FE PÚBLICA JUDICIAL	12
2.2 L'ACTIVITAT DE DOCUMENTACIÓ	12
2.2.1 ACTES I DILIGÈNCIES	13
2.3 L'ACTIVITAT D'ORDENACIÓ, L'IMPULS D'OFICI, LA ORDENACIÓ FORMAL I MATERIAL	16
2.3.1 L'ACTIVITAT D'ORDENACIÓ	16
2.3.2 L'IMPULS D'OFICI	16
2.3.3 ORDENACIÓ FORMAL I MATERIAL	17
2.4 ELS ACTES PROCESSALS	17
2.4.1 DILIGÈNCIES D'ORDENACIÓ	17
2.4.2 ELS DECRETS	18
2.5 LES TAXES JUDICIALS	20
2.6 L'ADMISIÓ DE LA DEMANDA	22
2.7 L'ACTIVITAT D'EXECUCIÓ	23
2.8 L'ACTIVITAT DE CONCILIACIÓ	25
2.9 L'ACTIVITAT DE COMUNICACIÓ	25
2.10 LA COOPERACIÓ JUDICIAL	26
2.11 L'ACTIVITAT D'INFORMACIÓ	28
2.12 L'ACTIVITAT DE DONAR COMPTE	29
2.13 L'ACTIVITAT DE REGISTRE, COSERVACIÓ I CUSTÒDIA	30
2.14 CONSIGNACIONS I DIPÓSITS JUDICIALS	30
2.15 L'ARXIU JUDICIAL	31
2.16 L'ESTADÍSTICA JUDICIAL	32

3. EXERCEIXEN ELS LLETRATS DE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA FUNCIÓ JURISDICCIONAL?	35
4. CONCLUSIONS	40
BIBLIOGRAFIA	43
LEGISLACIÓ	45
JURISPRUDÈNCIA	46

ABREVIATURES

LO	Llei Orgànica
LEC	Llei d'Enjudiciament Civil
LOPJ	Llei Orgànica del Poder Judicial
CE	Constitució Espanyola de 1978
LJV	Llei de Jurisdicció Voluntària
RD	Reial Decret
RO	Reglament Orgànic
TC	Tribunal Constitucional
TS	Tribunal Suprem
TCJ	Tribunal de Conflictes de Jurisdicció
AP	Audiència Provincial
STC	Sentència del Tribunal Constitucional
STS	Sentència del Tribunal Suprem
STCJ	Sentència del Tribunal de Conflictes de Jurisdicció
SAP	Sentència de l'Audiència Provincial
CGPJ	Consell General del Poder Judicial
SISEJ	Sindicat de Secretaris Judicial

1. INTRODUCCIÓ

La regulació principal dels Lletrats de l'Administració de Justícia es troba a la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, concretament al Llibre V "*Dels Secretaris judicials i de l'Oficina Judicial*", on es dedica al Títol II al "*Cos de Secretaris Judicials*". El seu desenvolupament normatiu es troba al Reglament Orgànic del "*Cos de Lletrats de l'Administració de Justícia*", aprovat pel Reial Decret 1608/2005, de 30 de desembre, sent supletori en quant a l'estatut orgànic, la Legislació General del Estat sobre la Funció Pública.

I a l'article 440 de la Llei Orgànica del Poder Judicial - d'ara en endavant LOPJ- es disposa que: "*Els Lletrats de l'Administració de Justícia són funcionaris públics que constitueixen un cos superior jurídic, únic, de caràcter nacional, al servei de l'Administració de Justícia, dependent del Ministeri de Justícia, i que exerceixen les seves funcions amb el caràcter d'autoritat, ostentant la direcció de l'oficina judicial*".

Amb la nova Llei Orgànica 7/2015, de 21 de juliol, per la que es modifica la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial; la denominació del Secretari Judicial es substitueix per la de Lletrat de l'Administració de Justícia, i on la seva figura evoluciona en el sentit d'atribuir-li un major número de competències dins el procés¹.

Ara s'imposa el repartiment de competències entre el Jutge i el Lletrat de l'Administració de Justícia; aquest últim ha deixat de ser una figura "aïllada i residual" per esdevenir com l'impulsor d'un canvi. En tot cas, es fa necessari diferenciar entre les tasques pròpiament jurisdiccionals (jutjar i fer executar allò jutjat) d'àmbit competencial exclusiu del jutge i les organitzatives o administratives de competència del Lletrat de l'Administració de Justícia².

¹ DIEZ, A. (2007). *Advocats procuradors i funcionaris de l'administració de justícia*. Pàg. 117-122

² LUQUE-CANO, A. (2014). *Tenen competències jurisdiccionals els secretaris judicials espanyols?* Pàg.21-31

1.1 PRINCIPIS ORGANITZATIUS I DE FUNCIONAMENT DE LA NOVA OFICINA JUDICIAL

La Constitució atribueix als jutges i magistrats la potestat de jutjar i fer executar allò jutjat, però per l'exercici de la potestat jurisdiccional es necessita l'existència d'un conjunt de mitjans personals i materials, coneguts amb el nom d'Oficina Judicial.

Aquesta Oficina Judicial està dirigida pels Lletrats de l'Administració de Justícia, que en són els directors tècnic-processals; realitzen les funcions d'organització, gestió, inspecció i direcció del personal en aspectes processals, complint, amb les ordres i circulars dels superiors jeràrquics³.

Segons el Llibre V de la LOPJ, l'Oficina judicial és “l'organització de caràcter instrumental que serveix de recolzament a l'activitat jurisdiccional de jutges i magistrats”(art. 435.1). Els principis pels quals es regeix són:

- 1- La seva estructura bàsica serà homogènia en tot el territori nacional com a conseqüència del caràcter únic del Poder Judicial (art. 435.2 LOPJ).
- 2- Ha de funcionar amb criteris d'agilitat, eficàcia, eficiència, coordinació i cooperació entre Administracions, racionalització en el treball i amb responsabilitat en la gestió; de tal manera que els ciutadans obtinguin un servei de proximitat i de qualitat i amb respecte als principis recollits a la Carta dels Drets dels Ciutadans davant la justícia (art. 435.3 LOPJ).
- 3- Els seus llocs de treball només podran ser coberts pel personal del Cos de Funcionaris al servei de l'Administració de Justícia (art. 435.4 LOPJ).
- 4- I el seu disseny serà flexible; la seva dimensió i organització es determinaran per l'Administració Pública competent, en funció de l'activitat en que es desenvolupi (art. 436.3 LOPJ).⁴

1.2 ESTATUT PERSONAL I PRINCIPIS D'ACTUACIÓ

El règim estatutari dels Lletrats de l'Administració de Justícia és l'establert a la Llei Orgànica del Poder Judicial, en el Reglament i en les Disposicions complementàries que es dictin en el seu desenvolupament; en tot el no previst en la normativa, s'aplicarà supletòriament el que disposa la Legislació General de l'Estat sobre Funció Pública.

³ GARRIDO CARRILLO, F. (2008) *La oficina judicial*. (3ra ed.). València: Tirant lo Blanc. Pàg. 20-35.

⁴ GARNICA MARTÍN, J. *El repartiment de funcions entre jutge i secretari a la execució*. Pàg. 3-6

La LOPJ fixa les línies bàsiques de l'Estatut jurídic del Cos dels Lletrats de l'Administració de Justícia, i comprèn els sistemes i els requisits d'accés, els drets i els deures tant individuals com col·lectius, les situacions administratives, les incompatibilitats i les prohibicions, els sistemes de provisió de llocs de treball i finalment el règim disciplinari.

Els principis que han de presidir l'actuació dels Lletrats de l'Administració de Justícia, segons la LOPJ són: subjecció al principi de legalitat i imparcialitat, en l'exercici de la fe pública judicial hauran d'actuar amb autonomia i independència.⁵ En l'exercici de les funcions de direcció tècnic-processal de l'Oficina judicial i de les demés no enumerades anteriorment, actuaran sota els principis d'unitat d'actuació i dependència jeràrquica. I hauran de complir i vetllar pel compliment de les decisions que adoptin els jutges en l'àmbit de les seves competències.

En qualsevol cas, les funcions no poden ser objecte de delegació ni d'habilitació, tot i que excepcionalment, quan no hi hagués suficient nombre de Lletrats de l'Administració de Justícia, *en els supòsits d'entrades i registres en llocs tancats acordats per un únic òrgan judicial de l'Audiència Nacional i que hagin de ser realitzats de forma simultània, podran els funcionaris del cos de gestió processal i administrativa, els que intervinguin en qualitat de fedataris i aixequin l'acta corresponent*"(l'art. 452.1 en relació a l'art. 451.3 de la LOPJ).

En l'exercici de les seves funcions, els Lletrats de l'Administració de Justícia compleixen i vetllen pel compliment de totes les decisions que adoptin els jutges i tribunals en l'àmbit de les seves competències (art. 452.2 LOPJ). I col·laboren amb les comunitats autònomes amb les competències assumides per a l'efectivitat de les funcions que aquestes ostenten en matèria de mitjans personals i materials, donant compliment a les instruccions que rebin dels seus superiors jeràrquics. I per a una major coordinació es podran constituir Comissions Mixtes de Lletrats de l'Administració de Justícia i representants de les comunitats autònomes amb competències assumides (art. 452.3 LOPJ)⁶.

En els Principis que informen l'actuació del Lletrat de l'Administració de Justícia del Reglament Orgànic, s'estableix que:

- 1- Desenvoluparan les seves funcions amb subjecció als principis de legalitat i imparcialitat.
- 2- Compliran i vetllaran pel compliment de totes les decisions que adoptin els jutges i magistrats en l'àmbit de les seves competències.

⁵ MONTERO AROCA, J. *Lletrats de l'administració de justícia*. Pàg. 1-3

⁶ CUENCA BURGOS, M., (2010). *La nueva distribución de competencias entre Jueces y Tribunales y los Secretarios Judiciales*. *Revista jurídica de Castilla- La Mancha*. Pàg.13-15

3- En l'exercici de la fe pública judicial actuaran amb autonomia i independència⁷

2. FUNCIONS

De la LOPJ i del RO se'n desprèn que les funcions més importants dels Lletrats de l'Administració de Justícia són:

- 1) Funcions com a titulars de la fe pública judicial
- 2) Funcions com a responsables de l'activitat de documentació
- 3) Funcions com a impulsors i ordenadors del procés, organitzant l'activitat de donar compte
- 4) Funcions de policia de vistes
- 5) Funcions com a directors tècnics-processals de l'Oficina Judicial
- 6) Funcions de col·laboració i cooperació amb altres òrgans i administracions
- 7) Altres funcions com; promoure l'ús de mitjans audiovisuals i informàtics de documentació, ser responsables de l'arxiu judicial, respondre del dipòsit dels béns i objectes afectes als expedients judicials, facilitar a les parts interessades la informació que sol·licitin sobre l'estat de les actuacions judicials no declarades secretes ni reservades (arts. 458,459 i 462 de la LOPJ i 11 del RO).⁸

Dins l'àmbit de les noves funcions dels Lletrats de l'Administració de Justícia, i segons l'article 4 del Reglament Orgànic: *“Exerceixen les funcions encomanades per la Llei Orgànica del Poder Judicial, així com aquelles altres que els atribueixin les lleis processals i les que es determinen en aquest Reglament i en les normes complementàries que es dictin en el seu desenvolupament”*.

2.1 LA FE PÚBLICA JUDICIAL

“Credere quod non videmus propter testimonium dicentis” és la creença amb el que no es veu, fundada amb el testimoni de qui ho diu.

La fe pública es tracta de la qualitat que l'Estat imposa a les manifestacions fetes per determinades persones de caràcter públic (Lletrats de l'Administració de Justícia, Secretaris d'ajuntament, Notaris...) en virtut de la qual es consideren com a certes i produeixen els efectes

⁷ MONTERO AROCA, J. *“Lletrats de l'administració de justícia”*. Pàg. 9-10

⁸ CUENCA BURGOS, M., (2010). *La nueva distribución de competencias... op.cit*, pàg. 13-16
MONTERO AROCA, J. *“Lletrats de l'administració de justícia”* pàg. 10-12

privilegiats que el dret els atorga. De tal manera que aquesta fe pública dota a les relacions jurídiques d'autenticitat, certesa, estabilitat i indiscutibilitat.

Com a trets característics de la fe pública judicial, és important tenir present que:

1. Neix com una necessitat, consistent en acreditar de manera especial i privilegiada que els actes processals s'han realitzat en el moment i amb els requisits legals. És el suport bàsic de la cosa jutjada plasmada en la sentència, aquella que imposa la indiscutibilitat de totes les actuacions exigides i de la seva adequada realització i documentació.
2. És una qualitat que comporta una força probatòria privilegiada, i té una doble finalitat; la d'assegurar que l'acte processal es realitzi i justifica i prova que l'acte s'ha realitzat en document. Si l'acte documentat no s'ha realitzat hi haurà una aparença de legalitat que haurà de ser destruïda per aconseguir la seva ineficàcia i l'exacció de la responsabilitat de l'autor de la falsedat. I si l'acte processal no es documenta, manca de valor oficial "*quod non est in actis non est in mundo*".
3. És una garantia de la realització de l'acte i de les formes que la llei imposa per la seva realització.
4. I és un mode exclusiu d'acreditar el compliment de la voluntat de la llei. Aquesta voluntat és la raó essencial de tota actuació processal.

2.1.1 CONTINGUT DE LA FE PÚBLICA JUDICIAL

Atenent als articles 453 de la LOPJ i 5 del RO, cal diferenciar les diverses manifestacions de la fe pública judicial:

- 1) Deixen constància fefaent de la realització d'actes processals al Tribunal i de la producció de fets que tinguin transcendència processal a través de les corresponents actes i diligències. Quan s'utilitzin mitjans tècnics de gravació, les vistes es podran desenvolupar sense la intervenció del Lletrat de l'Administració de Justícia, en tot cas però, ha de garantir l'autenticitat i integritat d'allò gravat. Per garantir-ho es realitzarà a través de la signatura electrònica reconeguda.

En les actuacions orals, compareixences o vistes que es registrin en suport apte per la gravació, en l'acte a estendre pel Lletrat de l'Administració de Justícia, haurà de consignar i donar fe de: el número i classe de procediment, del lloc i la data de celebració, les peticions i les propostes de les parts, els assistents a l'acte, la declaració de pertinença de les probes, l'ordre de les pràctiques, i la resolució que adopti el jutge o tribunal.

- 2) Donen fe de la recepció d'escrits amb els documents i rebuts que els acompanyi, expedint les certificacions que siguin sol·licitades per les parts.
- 3) Expedeixen certificacions o testimonis de les actuacions judicials no declarades secretes ni reservades a les parts, amb expressió del seu destinatari i l'objectiu pel qual es sol·liciten.
- 4) Autoritzen i documenten l'atorgament de poders per a plets, en els termes establerts a les lleis processals, devent informar als poderdants de l'abast del poder conferit a cada cas concret.

La Llei d'Enjudiciament Civil als arts. 24.1 i 3 estableix que: “*El poder en què la part atorgui la seva representació al procurador ha d'estar autoritzat per Notari o ser conferit apud acta per compareixença personal davant el secretari judicial de qualsevol oficina judicial o per compareixença electrònica en la corresponent seu judicial. I que l'atorgament s'ha de fer al mateix temps que la presentació del primer escrit o, si s'escau, abans de la primera actuació, sense necessitat que a l'atorgament concorri el procurador. Aquest apoderament podrà igualment acreditar mitjançant la certificació de la seva inscripció a l'arxiu electrònic d'apoderaments apud acta de les oficines judicials*”.⁹

2.1.2 CARACTERÍSTIQUES DE LA FE PÚBLICA JUDICIAL

- a) **Imparcialitat:** Allò consignat pel Lletrat de l'Administració de Justícia no pot donar lloc a dubtes o errors, per això se'ls imposa de l'obligació d'abstenir-se en els cassos establerts a la llei o possibilitant la recusació.¹⁰
- b) **Exclusivitat:** L'exercici de la fe pública judicial correspon al Lletrats de l'Administració de Justícia, amb exclusivitat i plenitud (art. 453.1 de la LOPJ, 145.1 de la LEC i 5 del RO).
L'article 204.3 de la LEC estableix que les resolucions judicials hauran de ser “*autoritzades o publicades mitjançant signatura del Lletrat de l'Administració de Justícia, sota pena de nul·litat*”.

⁹ RODRÍGUEZ TIRADO A. (2005). *La fe pública. Les funcions processals del secretari judicial*.

¹⁰ D'entre les **causes d'abstenció** que la LOPJ disposa a l'article 446.2, hi ha: el vincle matrimonial o situació de fet assimilable, ser o haver estat defensor judicial, tenir amistat íntima o enemistat manifesta, que el Lletrat de l'Administració de Justícia hagués ocupat un càrrec públic o administratiu amb el qual hagués pogut obtenir coneixement del objecte de litigi i formar criteri en detriment a la imparcialitat (article 219), haver ocupat càrrec públic que hagués afectat directa o indirectament l'assumpte objecte del plet, etc. I d'entre les **causes de recusació**, l'article 446.3LOPJ, estableix unes especialitats: que la peça de recusació serà resolta pel Secretari de govern (art. 115.1.b de la LEC). I que els Lletrats de l'Administració de Justícia no podran ser recusats durant la pràctica de qualsevol diligència o actuació de les que estiguessin encarregats.

- c) **Responsabilitat:** Els qui exerceixen la fe pública judicial han de complir el seu deure amb objectivitat, i poden incórrer amb responsabilitat, que pot ser: civil (per danys i perjudicis), disciplinaria i penal (regulada al Codi Penal per delictes de falsificació).
- d) **Independència:** Segons l'article 452.1 de la LOPJ, els Lletrats de l'Administració de Justícia desenvoluparan les seves funcions amb subjecció al principi d'autonomia i independència en l'exercici de la fe pública judicial.

2.1.3 FONAMENT DE LA FE PÚBLICA JUDICIAL

Es tracta d'una institució dirigida a la seguretat jurídica, constatant actes, fets i negocis jurídics dels quals neixen drets i obligacions, i també està dirigida a la seguretat del tràfic, creant fets d'aparença indubtable en els quals tercers hi puguin confiar.

El fonament immediat de la fe pública judicial és el de que un mateix funcionari, un jutge, no pot actuar, i al mateix temps donar fe de la seva actuació. Per això s'atribueix la funció a uns funcionaris específics diferents als titulars del òrgan judicial, els Lletrats de l'Administració de Justícia, amb exclusivitat i plenitud, sense necessitar la intervenció addicional de testimonis (arts. 453.1 i 4 de la LOPJ).¹¹

Segons COUTURE, citant en el seu llibre a CARNELUTTI, la fe pública judicial és eminentment antiprocessal, en el sentit de que a través d'elles s'eviten processos.¹²

2.2 L'ACTIVITAT DE DOCUMENTACIÓ

Documentar es tracta de plasmar per escrit o per qualsevol mitjà de reproducció, la realitat o les característiques d'un acte, d'un fet o d'un objecte. I són els Lletrats de l'Administració de Justícia els responsables de la funció de documentació.

La fe pública judicial que el Lletrat de l'Administració de Justícia dóna es tradueix en la creació de documents, que en néixer al procés, s'anomenen documents processals. Aquests documents processals, i segons es disposa a l'article 317.1 de la LEC, són documents públics; que tenen força probatòria especial i que garanteixen del fet, de la data, de la veracitat i de la certesa; l'autor és sempre el Lletrat de l'Administració de Justícia, un jutge o un tercer i haurà d'anar

¹¹ RODRÍGUEZ TIRADO A. (2005). *La fe pública. Les funcions processals del secretari judicial*.

¹² COUTURE, A. (1954), *El concepte de fe pública*, pàg. 11-12

signat. En tot cas, els documents del Lletrat de l'Administració de Justícia no necessita el vistiplau del jutge.¹³

2.2.1 ACTES I DILIGÈNCIES

L'article 453.1 de la LOPJ disposa que correspon als Lletrats de l'Administració de Justícia l'exercici de la fe pública judicial, deixar constància fefaent de la realització d'actes processals en el Tribunal i de la producció de fets amb transcendència processal mitjançant les oportunes actes i diligències¹⁴.

També impulsarà el procés dictant les resolucions necessàries per a la seva tramitació, llevat que les lleis processals ho reservin als jutges o tribunals. Aquestes resolucions es denominen diligències, que podran ser d'ordenació, de constància, de comunicació o d'execució (art. 456.1, 4 de la LEC).¹⁵

Les actes s'hauran de realitzar quan així ho disposi la llei. S'haurà de recollir amb detall tot l'actuat. En el cas de que s'hagués registrat en suport apte per la gravació i reproducció i el Lletrat de l'Administració de Justícia disposés de signatura electrònica, el document electrònic constituiria acta a tots els efectes.

I les diligències tenen per objecte la constatació de fets, actuacions o situacions que només requereixin la intervenció del Lletrat de l'Administració de Justícia. En aquest document es garanteix una actuació concreta (la ordenada pel jutge, per la llei o per alguna petició de les parts) i es documenta per que hi quedi constància.¹⁶ La LEC, en el seu article 206.3, disposa que si la llei no expressa el tipus de resolució que ha d'utilitzar-se, s'haurà de seguir un ordre: diligències de constància, de comunicació i d'execució.¹⁷

¹³ DIEZ, A. (2007). *Advocats procuradors i funcionaris de l'administració de justícia*. (8a ed.). Pamplona: Civitas Ediciones. Pàg. 115-128

RODRÍGUEZ TIRADO A. (2005) *Les funcions processals del secretari judicial*

¹⁴ LUQUE-CANO, A. (2014). *Tenen competències jurisdiccionals... op.cit.* pàg. 21-3.

¹⁵ Les diligències s'expliquen amb més detall a la pàgina 13 en l'Activitat d'Ordenació.

¹⁶ PÉREZ PUERTO, A. (2010) *Les funcions del secretari judicial- Guia pràctica per a secretaris judicials substituïts de recent incorporació*. Pàg: 75-76.

¹⁷ **Diligències de constància:** Acrediten documentalment un fet o un acte amb transcendència processal. Es tracta d'una actuació escrita, datada i signada. En elles s'hi farà constar el dia i la hora de la presentació de la demanda, l'actitud negativa de les parts o de tercers, la presentació d'escrits o documents no subjectes a termini, i els actes col·lectius pels que no s'estenguí acte.

Diligències de comunicació: Tenen com a objecte la constatació per escrit d'un acte de comunicació processal (una notificació, un emplaçament, etc.).

Diligències d'execució: Fan constar que l'ordenat pel jutge o tribunal ha estat dut a terme, és a dir, que s'ha satisfet el compliment del mandat judicial.

Actualment, la regla general és que el contingut de les vistes es documenti a través de mitjans audiovisuals, però si això no és possible serà suficient amb la recollida exclusiva del so, i finalment, si cap de les opcions anteriors és possible, serà el Lletrat de l'Administració de Justícia el qui procedeixi a estendre l'acta extensa corresponent.

Encara que l'art. 146.2 de la LEC no exclou la possibilitat de que es gravi i es reculli en l'acta tot el contingut i les manifestacions que tinguin lloc a la vista, a la pràctica això no succeeix i el Lletrat de l'Administració de Justícia entén complerta la seva obligació amb l'elaboració d'una acta succincta¹⁸, ja que confia amb que la gravació s'està produint.

El problema que pot existir és que si s'opta exclusivament per les noves tecnologies i no es realitza l'acta extensa, pot succeir que com a conseqüència d'un deficient funcionament dels mitjans de gravació, no es gravi -total o parcialment- o bé que es deteriori o bé s'extravii.

Si el legislador ha estipulat que les actuacions orals en les vistes i compareixences quedin documentades d'una certa manera, ha de ser l'òrgan jurisdiccional el qui controli el compliment d'aquestes normes i doni resposta a les infraccions que es puguin produir. De manera que només es podrà deixar de resoldre quan el defecte sigui irreparable o s'hagin prescindit de les normes essencials del procediment o s'hagin infringit els principis d'audiència, assistència i defensa, i que amb ell es causi indefensió.

Per tant, no sempre que es produeix una infracció en el procediment procedeix declarar la nul·litat de les actuacions de manera automàtica, i menys si es té en compte que aquesta declaració de nul·litat donaria lloc a una major dilació en la resolució del conflicte, i això suposaria una vulneració de l'art. 24 de la CE.

La jurisprudència ha advertit que per declarar la nul·litat per defectes de gravació, s'ha de valorar l'entitat real del vici - que ha de ser de important i no una simple irregularitat formal d'escassa importància -, la seva incidència sobre els drets de les parts, i si amb això s'ha causat indefensió. La indefensió en aquests supòsits implica la vulneració del dret de defensa i contradicció, i es tradueix en la impossibilitat d'una de les parts a al·legar i provar els seus drets i interessos legítims, i a rebatre l'al·legat per la part contrària. Per veure si s'ha causat indefensió a la part que l'al·lega, s'hauran d'observar les circumstàncies concurrents en cada cas concret i s'haurà de comprovar que no hagi estat provocada per la part que l'invoca. És a dir, que s'hagi actuat sota un comportament negligent, dolós o per una actuació desencertada.

Però a causa dels greus perjudicis que una declaració de nul·litat pot comportar -almenys pel que fa a dilació del procediment- és procedent examinar els motius del recurs,

¹⁸ Hi consignarà juntament amb les dades relatives al temps i al lloc, les peticions i propostes de les parts i les resolucions que adopti el tribunal, així com les circumstàncies i incidències que no puguin constar en aquest suport.

només si hi ha discrepància amb la valoració de la prova en primera instància i aquesta no fos exclusivament la documental, o si la qüestió que es plantejés en el recurs no fos estrictament processal, s'hauria d'entendre que existeix indefensió. Si s'admetés que aquesta existeix, es produirien nul·litats innecessàries i es vulneraria el dret a un procés sense dilacions indegudes.¹⁹

Com a conclusió, si es compleixen aquests requisits, la declaració de nul·litat pels defectes en la gravació de la vista, -sempre que aquests no puguin ser objecte de subsanació- es fonamentaria en l'art. 238.3 de la LOPJ i 225 de la LEC, que estableix que els actes judicials seran nuls de ple dret quan es prescindeixi de les normes essencials de procediment establertes per la llei o amb infracció dels principis d'audiència, assistència i defensa, sempre que s'hagi produït indefensió.²⁰

¹⁹ La STS 857/2009, de 22 de desembre de 2009 tracta sobre el problema de les deficiències de gravació i les diverses solucions aportades per les Audiències Provincials. En relació amb la nul·litat d'actuacions es diu que és una mesura excepcional i d'interpretació restrictiva, pel que és necessari que s'hagi produït una efectiva indefensió a les parts i aquesta indefensió no es produeix quan hi ha una acta prèvia estesa pel Lletat de l'Administració de Justícia, de conformitat amb els arts. 187.2 i 145 de la LEC, en els quals es recull tot el contingut de les proves, de tal manera que la fallida gravació queda suficientment suplerta amb la seva lectura. Pàg. 6-9.

En el mateix sentit, la STS 493/2012, de 26 de juliol de 2012; es disposa que "*la doctrina jurisprudencial de la Sala, pel que fa als efectes d'un eventual defecte d'enregistrament, consagra el principi de conservació del procés judicial en la mesura que la vista pugui documentar-se per mitjà de l'acta realitzada pel Lletat de l'Administració de Justícia, i no es produeixi una concreta indefensió material de les parts que resulti transcendent per a la resolució del conflicte plantejat. Principi que té el seu fonament tant en la valoració de la nul·litat d'actuacions com una mesura de caràcter excepcional, així com de la seva deguda qualificació i interpretació restrictiva*". Pàg. 3-6.

La SAP de Múrcia núm. 238/2007, declara la nul·litat d'actuacions per defectes en la gravació del judici, ja que en el recurs d'apel·lació i com a motiu de fons s'al·lega error en la valoració de la prova, al·ludint als testimonis que hi van comparèixer en l'acte del judici, i no es pot constatar de manera fefaent el que van declarar en ell. Pàg. 2-3.

²⁰ GARCÍA-LUBEN BARTH, P. "Problemes que plantegen els defectes de gravació de la vista en els judicis civils"

2.3 L'ACTIVITAT D'ORDENACIÓ, L'IMPULS D'OFICI, LA ORDENACIÓ FORMAL I MATERIAL

2.3.1 L'ACTIVITAT D'ORDENACIÓ

El procés és un instrument integrat per una pluralitat d'actes, pels quals es pretenen resoldre un sèrie de conflictes d'interessos a través de l'actuació del dret.

Aquests actes processals es poden classificar de diferents maneres. Segons les fases hi ha: els actes d'inici, els de desenvolupament i els de conclusió. Dins dels actes de desenvolupament hi ha dues subfases, els actes d'instrucció (que proporcionen els elements necessaris perquè es puguin comparar els fonaments de la pretensió i el dret objectiu) i els actes d'ordenació (que procuren que el desenvolupament del procés des de l'inici fins al final, sigui conduit per la forma preestablerta per la llei).

Aquesta activitat d'ordenació es porta a terme a través de resolucions que dicta el jutge: les interlocutòries i les providències; i de les resolucions que dicta el Lletrat de l'Administració de Justícia: les diligències d'ordenació i els decrets²¹.

2.3.2 L'IMPULS D'OFICI

L'impuls processal són els actes que fan avançar el procediment per cada etapa que el conforma. D'aquesta manera s'encadenen les fases, un cop n'acaba una, en comença una altre. Aquest impuls el poden dur a terme les parts i/o l'òrgan jurisdiccional (d'ofici). En el cas que sigui d'ofici, l'article 179 de la LEC estableix que serà el Lletrat de l'Administració de Justícia qui donarà el curs que correspongui, i dictarà les resolucions necessàries.

Per a què l'òrgan judicial pugui dictar resolucions impulsant el procés, cal que el Lletrat de l'Administració de Justícia hagi donat prèviament compte. Un exemple en que els Lletrats de l'Administració de Justícia han de donar compte a la sala, al ponent o al jutge, dels escrits i documents que continguin peticions que exigeixin pronunciaments i que hagin estat presentats al mateix dia o al següent dia hàbil (art. 178 de la LEC).

I l'article 7 del RO també es disposen les facultats del Lletrat de l'Administració de Justícia en l'impuls del procés; com ara, la de dictar les resolucions (diligències) necessàries per la seva tramitació, dictar decrets quan amb la resolució es posi fi al procediment del qual tinguin

²¹ CUENCA BURGOS, M., (2010). *La nueva distribución de competencias... op.cit*, pàg. 9-38.

atribuïda la competència exclusiva i garantir que el repartiment d'assumpes es realitzi conforme a les normes aprovades per les sales de govern dels tribunals de justícia²².

2.3.3 ORDENACIÓ FORMAL I MATERIAL

L'ordenació formal fa referència al procediment i a l'actuació material al procés. Aquesta ordenació ve constituïda pel conjunt de tràmits que tenen el contingut establert en la llei. Per aquest motiu, l'ordenació formal es realitza a través de les diligències d'ordenació.

L'ordenació material fa referència al procés i suposa que la llei no té preestablert el contingut de la resolució que ha de dictar-se, sinó que hi ha diferents alternatives i cal prendre una decisió a través d'una providència.

Per tant, les diligències d'ordenació tenen sempre un sentit positiu, però les providències poden tenir un sentit positiu o negatiu.

Altres casos els quals s'han de resoldre pel tribunal amb una providència són: la inadmissió a tràmit d'incident excepcional de nul·litat d'actuacions (art. 228.1 de la LEC) o la inadmissió de la pràctica de la prova anticipada (294.2 de la LEC).

2.4 ELS ACTES PROCESSALS

2.4.1 DILIGÈNCIES D'ORDENACIÓ

Segons l'article 206 de la LEC, es tracta de resolucions processals del Lletrat de l'Administració de Justícia, però no judicials -com les providències, interlocutòries i sentències que són competència de jutges i tribunals- que donen a les interlocutòries el curs legal establert. Les diligències d'ordenació apliquen la norma a un fet o a una situació processal, per aquest motiu s'han de notificar en un termini màxim de tres dies des de la seva data (art. 151 de la LEC). Encara que el seu incompliment no produeix la nul·litat de la diligència i només donarà lloc a la responsabilitat disciplinària de Lletrat de l'Administració de Justícia (art. 132.2 de la LEC).

Per impugnar les diligències d'ordenació, es pot interposar recurs de reposició en un termini de cinc dies, front el propi Lletrat de l'Administració de Justícia, expressant la infracció

²² RODRÍGUEZ TIRADO A. (2005). *L'impuls d'ofici. Les funcions processals del secretari judicial*. PÉREZ PUERTO, A. (2010) *Les funcions del secretari judicial... op.cit.* pàg. 105-106.

en que aquest incórrer (452.1 de la LEC). Si no es satisfan aquests requisits, s'inadmetrà el recurs mitjançant Decret, que serà recurrible en revisió (art. 452 de la LEC).

Però si pel contrari, si que es compleixen amb els requisits, s'admetrà a tràmit, i es concedirà un termini de cinc dies a les demés parts per impugnar-lo; transcorregut aquest termini es resoldrà a través de decret en cinc dies.

2.4.2 ELS DECRETS

La seva definició es troba a l'article 456.3 de la LOPJ, on es disposa que és la resolució dictada pel Lletrat de l'Administració de Justícia per tal "*d'admetre la demanda, posar terme al procediment del qual tingui atribuïda competència exclusiva, o quan sigui necessari o convenient raonar la seva decisió. Serà sempre motivat i contindrà, en paràgrafs separats i numerats, els antecedents de fet i els fonaments de dret en què es basa*".

Les matèries que són competència del Lletrat de l'Administració de Justícia, com ara la conciliació, l'execució o la jurisdicció voluntària, dictarà resolucions amb el nom de Decrets, que de la mateixa manera que les interlocutòries dictades pel jutge, han d'estar motivades i contenir en paràgrafs diferents el fets i els fonaments de dret.

Tant el Reglament Orgànic al seu article 7, com la LEC al seu article 206.2, van amb la mateixa direcció que la LOPJ. A la LEC es donen alguns supòsits en que s'ha de dictar decret, com pot ser el cas: del nomenament de defensor judicial (art. 8.1), la resolució donant per finalitzat un procés monitori (art. 816.1), la resolució acordant la finalització del procés per satisfacció estraprocessal (art. 22.1), la resolució aprovant la taxació de costes (art. 244.3), la resolució imposant multes coercitives periòdiques al executat que no respongués degudament al requeriment per que presenti la relació de béns (art. 589), la resolució aprovant el remat en favor del millor postor quan la seva postura fos igual o superior al 70% (art. 670), la resolució fixant l'import de la indemnització corresponent a testimonis (art. 375.2), etc.

En qualsevol cas, l'activitat en l'àmbit processal del Lletrat de l'Administració de Justícia no són només les diligències d'ordenació i els decrets, sinó que tenen competència en:

- 1- Execució, excepte les reservades a jutges i magistrats.
- 2- Jurisdicció voluntària, assumint la tramitació i resolució.
- 3- Mediació
- 4- Conciliació, duent a terme la tasca mediatora.
- 5- Tramitació i resolució de procediments voluntaris.

6- Qualsevol altre que s'estableixi expressament.

Contra els decrets es pot interposar recurs de revisió i recurs de reposició.²³ Anteriorment l'article 454 bis.1 de la LEC, disposava que contra el decret resolutiu de la reposició no hi cabia recurs, però el Tribunal Constitucional va declarar-ne la nul·litat i la inconstitucionalitat d'un precepte de la llei 29/1998, que exclou al jutge de la revisió dels decrets dictats pel Lletrat de l'Administració de Justícia per resoldre els recursos de reposició plantejats contra les seves pròpies decisions. El fonament pel qual s'anul·la és perquè es crea un espai d'immunitat jurisdiccional que resulta incompatible amb el dret fonamental a la tutela judicial efectiva i la reserva de jurisdicció als jutges i tribunals que integren el poder judicial.

Aquest precepte, quan exclou del recurs judicial determinats decrets definitius del Lletrat de l'Administració de Justícia (aquells que resolen la reposició), retalla, com assenyala la STC 163/2013 (FJ 2) el dret del justiciable a sotmetre a la decisió última del jutge o tribunal, a qui competeix exclusivament la potestat jurisdiccional, la resolució d'una qüestió que afecta als seus drets i interessos i legítims, i pot afectar a un altre dret fonamental: un procés sense dilacions indegudes. Això implica que aquesta exclusió s'ha de considerar lesiva del dret a la tutela judicial efectiva que garanteix l'art. 24.1 CE i del principi d'exclusivitat de la potestat jurisdiccional (art. 117.3 CE).²⁴

D'aquesta manera s'estableix que l'absència de revisió per un jutge d'algunes de les decisions que recauen en exclusiva en els Lletrats de l'Administració de Justícia, lesiona el dret fonamental a la tutela judicial efectiva (art. 24.1 CE) i el principi d'exclusivitat de la potestat jurisdiccional (art. 117.3 CE). Per la qual cosa, si hi queb recurs de revisió.

²³ GARNICA MARTÍN, J. *El repartiment de funcions... op.cit.*, pàg. 28-29

BANACLOCHE PALAO, J. (2016). *Totes les resolucions dels Lletrats de l'Administració de Justícia són revisables en totes les jurisdiccions*. Diari la llei, 8799.

Recurs de revisió contra els decrets pels que es posi fi al procediment o impedeixin la seva continuació. No tindrà efectes suspensius, s'haurà d'interposar en un termini de cinc dies i caldrà expressar la infracció de la resolució. Si concorren els requisits, el Lletrat de l'Administració de Justícia a través de diligència d'ordenació admetrà el recurs concedint a les parts un termini de cinc dies per impugnar-lo. En cas de no satisfer els requisits, el tribunal l'inadmetrà a través de providència (art. 454.bis.2 de la LEC).

Recurs de reposició contra els decrets no definitius davant el propi Lletrat de l'Administració de Justícia, excepte els casos en que es prevegi el recurs de revisió (art. 451.1 de la LEC). S'haurà d'interposar en un termini de cinc dies i caldrà expressar la infracció de la resolució. Si s'admet a tràmit es concedirà a les parts un termini de cinc dies per impugnar-lo. I el Lletrat de l'Administració de Justícia resoldrà a través de decret en cinc dies.

²⁴ Sentència del Tribunal Constitucional 58/2016, de 17 de març de 2016. Es tracta d'una qüestió interna d'inconstitucionalitat núm. 5344-2013, plantejada per la Sala segona del TC en relació amb l'art. 102 bis.2 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, segons el qual "no és possible que el jutge revisi els decrets dictats pel secretari judicial per resoldre els recursos de reposició plantejats contra les seves pròpies decisions". Afecta al dret a la tutela judicial efectiva i al principi d'exclusivitat de la potestat jurisdiccional. Pàg. 5-12.

Per Díez-Picazo, la irrecurribilitat de la resolució del Lletrat de l'Administració de Justícia es inconstitucional per vulnerar la plenitud del control judicial de la legalitat de l'activitat materialment administrativa que forma part del contingut essencial de la tutela judicial efectiva. Aquesta conclusió s'aplica als casos de irrecurribilitat de les resolucions dels Lletrats de l'Administració de Justícia.²⁵

2.5 LES TAXES JUDICIALS

Es tracta d'un tribut que s'ha de satisfer per part de qui faci ús de la potestat jurisdiccional originada per l'exercici de diferents actes processals. Es troba regulat a la Llei 10/2012, de 20 de novembre; i el Reial decret llei 1/2015, de 27 de febrer, de mecanisme de segona oportunitat, reducció de càrrega financera i altres mesures d'ordre social.²⁶

Els actes processals que constitueixen el fet imposable són: la interposició de la demanda en tota classe de processos declaratius, l'execució de títols executius extrajudicials en l'ordre jurisdiccional civil, la petició inicial de procés monitori, la interposició de recurs contenciós-administratiu, l'extraordinari per infracció processal, i el d'apel·lació contra sentències de súplica i cassació²⁷.

La funció del Lletrat de l'Administració de Justícia en aquest àmbit i segons la Resolució de 8 de novembre de 2003, s'encarrega de la gestió de la taxa; atribuint-li la responsabilitat de col·laborar amb el Ministeri d'Hisenda. També haurà de comprovar una sèrie de requisits formals; que s'hagi incorporat el model 696 d'autoliquidació, assegurar-se que figurei a l'etiqueta identificativa del subjecte passiu; que s'hagi marcat la casella corresponent al tipus de procés que es tracti; determinar les quanties corresponents a la part fixa i la variable de la

²⁵ DÍEZ- PICAZO GIMÉNEZ I., (2012). Jurisdicción y resoluciones de los secretarios judiciales: *Breves reflexiones a propósito de la sentencia del Tribunal de Conflictos de Jurisdicción de 28 de septiembre de 2011. El derecho processal espanyol del siglo XX a gople de tango: Liber Amicorum, en homenaje para celebrar su LXX cumpleaños.*(1ra. ed.). València: Tirant lo blanc. Pàg. 309-318.

²⁶ En tot cas, hi ha exempcions: **Subjectives:** A les persones físiques; les persones jurídiques a les que se'ls hi hagi reconegut el dret d'assistència jurídica gratuïta; l'administració General de l'Estat; les comunitats autònomes i entitats locals; Les corts generals i les assemblees legislatives de les comunitats autònomes, i el ministeri fiscal. **Objectives:** A la sol·licitud de concurs voluntari pel deutor; la interposició de la demanda i la presentació de recursos ulterior quan es tracti de procediments per a la protecció dels drets fonamentals i llibertats públiques; la interposició de recurs contenciós- administratiu quan es recorri en casos de silenci administratiu negatiu o inactivitat de l'administració; i la presentació de la petició inicial de procediment monitori i la demanda de judici verbal en reclamació de la quantitat que no superi dos mil euros.

²⁷ LOREDO COLUNGA, M. (2005). *Les Taxes judicials: una controvertida alternativa de finançament de la Justícia*, 270. Pàg. 3-33.

CUENCA BURGOS, M., (2010). *La nueva distribución de competencias entre Jueces y Tribunales y los Secretarios Judiciales... op.cit.* Pàg. 20-21

quota tributària i el resultat de la liquidació; i que l'autoliquidació hagi estat degudament validada, datada i signada.

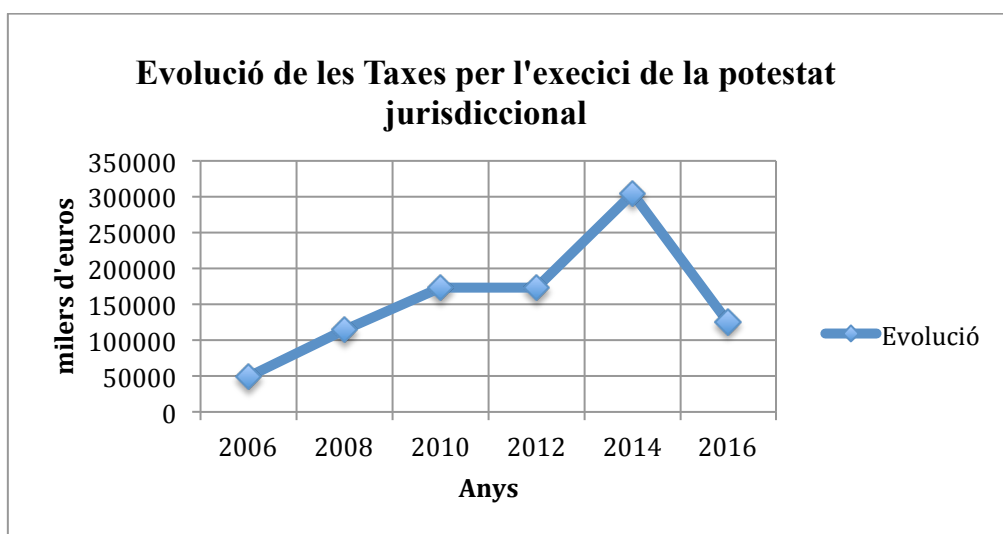
Un cop s'han comprovat els requisits, complementarà les dades requerides a l'Administració de Justícia en el requadre del model 696. Donada la necessitat pel correcte control de la taxa, haurà d'assegurar sota la seva responsabilitat, de l'exactitud de: la identificació de l'òrgan judicial; el número d'expedient assignat al procés; el tipus de procés que es tracti; la quantia; i la data d'interposició de l'acte processal corresponent.

En el cas de que el subjecte passiu no adjuntés l'autoliquidació juntament amb l'escrit processal, el Lletrat de l'Administració de Justícia haurà requerir-li perquè esmeni l'omissió en el termini de deu dies, advertint-li que no donarà curs a la demanda o escrit processal en cas contrari.

Si no s'esmena dins el termini establert, el Lletrat de l'Administració de Justícia ho comunicarà a la Delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària perquè aquesta delegació pugui practicar la liquidació d'ofici.

El Lletrat de l'Administració de Justícia remetrà durant els vint primers dies naturals a la Delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària l'Exemplar per a l'Administració Tributària de cadascuna de les autoliquidacions presentades pels subjectes passius dins del trimestre natural immediatament anterior.

A la web del Consell General del Poder judicial hi ha un apartat anomenat "Justícia dato a dato" que recull totes les dades de l'àmbit judicial, l'organització i mitjans, la càrrega, la resolució i la qualitat de la Justícia, etc. I amb una de les dades que m'he fixat és amb l'evolució de les Taxes.

Font: Dades extretes de la web del Consell General del Poder Judicial

En el gràfic s'observa com les taxes des de 2006 s'han incrementat progressivament fins el 2014, sent els dos últims anys el període on proporcionalment han crescut més, arribant fins els 304.416 milers d'euros. A partir del 2014 fins el 2016 han patit una davallada arribant fins menys de la meitat, 125.058 milers d'euros.

Les taxes, com anteriorment he mencionat, es satisfan per part de qui faci ús de la potestat jurisdiccional originada per l'exercici de diferents actes processal, per tant si el recaptat per les taxes augmenta o disminueix es conseqüència, en principi, de la no realització d'aquests actes, és a dir, es litiga menys.

Però en aquest cas, el factor que dona la resposta a aquesta disminució de les taxes és la de l'entrada en vigor del Reial Decret Llei 1/2015, d'1 de març; que va posar fi a les taxes per a les persones físiques, d'entre d'altres.

2.6 L'ADMISIÓ DE LA DEMANDA

Després de la reforma, als articles 403 i 404 de la LEC es disposa que el Lletrat de l'Administració de Justícia, examinada la demanda, dictarà decret admetent la mateixa i traslladarà al demandat perquè la contesti en el termini de vint dies; serà el Tribunal qui tingui la competència per inadmetre-la en els casos i per les causes que previstes expressament - que no s'adjuntin els documents que la llei exigeix expressament per admetre-les o quan no s'hagin intentat fer les conciliacions o efectuat els requeriments, reclamacions o consignacions que s'exigeixin pels casos especials-.

En tot cas el Lletrat de l'Administració de Justícia haurà de donar compte al tribunal perquè resolgui sobre l'admissió en els següents casos: quan consideri falta de jurisdicció o competència del tribunal o bé quan la demanda contingués defectes formals i no s'haguessin esmenat per l'actor en el termini concedit per a això pel Lletrat de l'Administració de Justícia. D'aquesta manera es configura l'admissió de la demanda com un acte processal reglat de comprovació de certs requisits (la manca de presentació de poders de representació processal, la manca de postulació o defensa obligatòries, la manca de presentació de documents que siguin necessaris, l'absència d'indicació de la quantia en la demanda, etc.), el que ha permès que s'atribuís aquesta competència al Lletrat de l'Administració de Justícia.

La inadmissió de la demanda no s'ha atribuït al Lletrat de l'Administració de Justícia perquè es considera que el dret a l'accés a la justícia forma part del dret a la tutela judicial efectiva, i per això segueix reservant-se a jutges i tribunals la decisió sobre la inadmissió de la demanda.

Això fa que existeixin opinions com la de l'advocat MARCO ESTEVAN els quals pensin que hauria estat més eficaç atorgar la competència al cos de Lletrats de l'Administració de Justícia, ja que el dret a la tutela judicial efectiva quedaria igualment garantit per mitjà dels recursos, contra el decret d'inadmissió es podria interposar recurs directe de revisió davant el jutge o tribunal.²⁸

2.7 L'ACTIVITAT D'EXECUCIÓ

L'activitat d'execució dels Lletrats de l'Administració de Justícia té un doble sentit, per una banda, els actes d'execució general que donen compliment a les resolucions judicials de qualsevol tipus de procediment; i per altre banda, entès com els actes que duu a terme el Lletrat de l'Administració de Justícia dins el procés d'execució.

En l'aspecte general, la LOPJ atribueix al Lletrat de l'Administració de Justícia les funcions referides a l'impuls i l'ordenació del procés, que requereixen per la seva posada en pràctica l'emissió de despatxos i exhorts dirigits a qui l'ha de complir. El RO al art. 7.f, atribueix als Lletrats de l'Administració de Justícia la funció d'expedir els manaments, despatxos i exhorts necessaris per l'execució de l'acordat en el procediment, d'acord amb l'establert a les lleis processals.²⁹

En l'activitat del procés d'execució, a partir de la reforma de la LEC operada per la llei 13/2009, de 3 de novembre, s'han augmentat les competències del Lletrat de l'Administració de Justícia.

- A) En relació al **despatx de l'execució**, que el jutge dicta a través d'interlocutòria que conté l'ordre general d'execució i el despatx de la mateixa; el Lletrat de l'Administració de Justícia:
1. Dicta decret que contindrà: les mesures executives procedents, inclòs l'embargament, mesures de localització i esbrinament de béns de l'executat i el contingut del requeriment de pagament (art. 551.3 de la LEC).
 2. Decreta la suspensió de l'execució, quan l'executat estigui en situació de concurs (art. 568 de la LEC).
- B) En relació a l'**embargament de béns**, el Lletrat de l'Administració de Justícia, d'entre d'altres funcions:

²⁸ ESTEBAN, M. (2013) *Sobre el nou model de secretari judicial*.

²⁹ LACUEVA BERTOLACCI, R. (2009). *Els secretaris judicials i l'execució civil*. Diari La llei, 7191. GARNICA MARTÍN, J. *El repartiment de funcions... op.cit.* pàg. 7-12

1. Determina la quantitat que com a límit màxim, en raó del títol executiu puguin embargar-se dipòsits bancaris de l'executat i saldos favorables de les seves comptes (art. 588.2 de la LEC).
2. Imposa les multes coercitives periòdiques al executat que no compleixi dins el termini estipulat per la manifestació de béns (art. 589.1 de la LEC).
3. Dirigeix a instància del executat, a les entitats financeres i registres públics per que facilitin els béns i drets de l'executat que tinguin constància (art. 590 de la LEC).
4. Embarga els béns de l'executat si el creditor i el deutor no haguessin pactat una altre cosa (art. 592 de la LEC).

C) En relació a l'**administració de béns embargats**, d'entre d'altres:

1. Estableix a través de decret els termes de l'administració judicial (art. 631.1 de la LEC).
2. En casos d'administració judicial d'un grup d'empreses nomena interventor (art. 633.1 de la LEC).

D) En relació a la **realització de béns embargats**, d'entre d'altres:

1. Entrega a l'executant els béns embargats que siguin diners en efectiu, saldos en comptes...
2. Ordena que s'alienin béns embargats que siguin accions o obligacions
3. Determinar la valoració definitiva i aprovar el conveni en que haguessin arribat executant i executat.
4. Nomenar perit taxador.
5. Aprovar el Conveni en que haguessin arribat executant i executat.
6. A petició de l'executant o de l'executat amb consentiment de l'executant i quan les característiques del bé embargat ho aconsellin, el Lletrat de l'Administració de Justícia responsable de l'execució pot acordar, mitjançant diligència d'ordenació, que el bé el realitzi una persona especialitzada i coneixedora del mercat en què es compren i venen aquests béns. També pot acordar que el bé s'alieni per mitjà d'una entitat especialitzada pública o privada.
7. Fixar la data de la subhasta.³⁰

³⁰ Dels sistemes d'execució forçosa (la subhasta, el conveni i la realització per persona especialitzada), és la primera, la que en absència de petició o acord de les parts, regeix de mode automàtic. Amb la Llei 19/2015, de mesures de reforma administrativa en l'àmbit de l'Administració de Justícia i del Registre Civil, es posa en marxa un sistema de subhastes electròniques a través d'un portal únic de subhastes judicials. D'aquesta manera es multiplica la publicitat dels procediments, es facilita informació gairebé il·limitada tant de la subhasta com del bé i la licitar-lo gairebé en qualsevol moment i des de qualsevol lloc.

8. Aprovar el remat a favor del millor postor quan la seva postura sigui igual o superior al 50% si es tracta de béns mobles o igual o superior al 70% si es tracta d'immobles.
9. Retorna les quantitats dipositades pels postors un cop ha finalitzat la subhasta.
10. Alça l'embargament dels béns immobles embargats si a l'acte de subhasta no hi hagués cap postor.

2.8 L'ACTIVITAT DE CONCILIACIÓ

La LOPJ, en el seu article 456.6, atribueix la competència en conciliació i la mediació als Lletrats de l'Administració de Justícia. A l'article 140 de la Llei de Jurisdicció Voluntària - d'ara en endavant LJV- s'atribueix la competència per conèixer dels actes de conciliació al Jutge de Pau o al Lletrat de l'Administració de Justícia del Jutjat de Primera Instància o del Jutjat del Mercantil, quan es tracti de matèries de la seva competència, del domicili del requerit. El procediment que s'ha de seguir és el de l'exposició de la reclamació del sol·licitant i la contestació del requerit. Si no hi ha avenença, el Lletrat de l'Administració de Justícia intentarà avenir-los, aixecarà acta i dictarà decret, on es farà constar si hi ha o no avenença i acordarà l'arxiu definitiu de les actuacions (art. 145 de la LJV).³¹

2.9 L'ACTIVITAT DE COMUNICACIÓ

Les resolucions del Lletrat de l'Administració de Justícia, dels jutges o tribunals, han de ser comunicades als seus destinataris; se'ls ha de posar en coneixement de totes les dades a través dels actes de comunicació sota la direcció del Lletrat de l'Administració de Justícia, que és el responsable de l'adequada organització del servei (art. 152 de la LEC).

D'aquesta activitat el Tribunal Suprem i el Tribunal Constitucional han declarat que era important perquè la correcta comunicació de les resolucions judicials formen part del dret de les parts a la tutela judicial efectiva, reconegut a l'article 24.1 de la Constitució.

Existeixen diferents actes de comunicació amb els particulars: notificacions, citacions requeriments i emplaçaments.³²

³¹ SOLETO MUÑOZ, H., AVILÉS M. (2013) "La conciliació dels secretaris judicials" de l'obra la "Mediació i resolució de conflictes: tècniques i àmbits", pàg. 470-478

GONZÁLEZ BASCUEÑA, S. Qüestions pràctiques sobre la tramitació general dels expedients de jurisdicció voluntària. Pàg. 1-5.

³² **La notificació:** és l'acte processal destinat a comunicar a les parts o a qualsevol persona que per qualsevol circumstància han d'intervenir en un assumpte (perit o testimoni), a una resolució del Lletrat de l'Administració de Justícia (diligència d'ordenació o decret) o a una resolució judicial (interlocutòria, sentència o providència).

Les citacions, els requeriments i els emplaçaments, a diferència de les notificacions, a més de posar en coneixement una resolució, duen a terme mecanismes d'intimació perquè l'activitat es realitzi.

Totes les resolucions processals es notificaran en un termini màxim de tres dies des de la data o publicació (art. 151.1 de la LEC). I en referència a la forma dels actes de comunicació, la LEC disposa que s'hauran de realitzar a través de les següents formes:

- A. A través de procurador, si es tracta de comunicacions a qui estiguin personats en el procés amb representació d'aquell.
- B. A través de mitjans telemàtics per part del persona al servei de l'administració de justícia.
- C. Per comunicació edictal (art. 164 de la LEC).
- D. Mitjançant l'entrega de destinatari de còpia literal de la resolució que se l'hi hagi de notificar, del requeriment que el Lletat de l'Administració de Justícia li dirigeixi o de la cèdula de citació o emplaçament.

La LEC de 7 de gener de l'any 2000, va introduir la possibilitat de que els actes de comunicació es duguin a terme a través de mitjans informàtics i electrònics; però va ser la reforma de la LEC operada per la llei 42/2015, de 5 d'octubre, la que va donar una major rellevància a l'ús d'aquest tipus de mitjans per sobre del suport paper.

2.10 LA COOPERACIÓ JUDICIAL

- **Cooperació o auxili intern:** Els òrgans jurisdiccionals en l'exercici de les seves funcions necessiten l'auxili d'altres òrgans jurisdiccionals. La LEC així imposa l'obligació de prestar-se auxili recíproc en les actuacions quan es sol·liciti. Algun dels casos en que pot necessitar-se l'auxili és quan han d'efectuar-se actuacions fora de la circumscripció del tribunal, quan el tribunal no consideri possible fer ús de la facultat que li concedeix la llei per desplaçar-se fora de la circumscripció per practicar-les o bé quan les actuacions hagin de practicar-se fora de l'àmbit municipal.

El mitjà per sol·licitar l'auxili és l'exhort - el qual la seva expedició i autorització correspon al Lletat de l'Administració de Justícia - i anirà dirigit a la Oficina Judicial.

La citació: posa en coneixement de les parts o de tercers una resolució processal acordant la seva compareixença en lloc, data i hora.

El requeriment: posa en coneixement dels seus destinataris una resolució processal per la que s'ordena una conducta o inactivitat, realitzant-se a través de l'entrega de la còpia de la resolució que contingui el requeriment.

L'emplaçament: posa en coneixement dels seus destinataris una resolució processal, concedint-lis un termini perquè puguin fer alguna actuació dins el procés.

L'auxili correspon prestar-lo l'oficina del jutjat de primera instància, o bé el jutjat de Pau si l'auxili consisteix en un acte de comunicació.

En el procés penal, els manaments o els exhort els subscriu el Lletrat de l'Administració de Justícia. En tot cas i en el transcurs dels exhort, els Lletrats de l'Administració de Justícia han de respectar les normes aplicables a la protecció de dades de caràcter personal pel que fa a la documentació que es remeti amb l'exhort.

- **Cooperació jurídica internacional:** Es tracta de l'auxili judicial entre tribunals de diferents Estats, la petició la qual es realitza a través de Comissions Rogatòries.³³

En tot cas, en aquest tipus de cooperació, cal distingir entre l'auxili internacional actiu i passiu.³⁴

En l'àmbit penal quan s'hagi acordat una diligència judicial que s'hagi de practicar en un Estat membre de la Unió Europea i que consisteixi en un acte de comunicació, el Lletrat de l'Administració de Justícia ha de valorar l'opció d'evitar una sol·licitud formal a un altre òrgan judicial i realitzar la diligència directament per correu certificat amb justificant de recepció internacional.

Si es tracta d'una altra diligència de prova o d'execució, per l'emissió i l'enviament de la sol·licitud de cooperació judicial, el Lletrat de l'Administració de Justícia ha d'adoptar les prevencions oportunes per aconseguir: la identificació, l'emplenament i la integració en el Sistema de Gestió Processal del formulari homologat; la identificació prèvia de l'autoritat competent en l'altre Estat per al seu enviament directe sense intermediació de l'autoritat central; un resum dels fets que són objecte del procediment penal, i un resum de legislació processal.

En l'àmbit civil i social quan s'hagi acordat una diligència judicial que s'hagi de practicar en un Estat membre i es tracti d'un acte de comunicació, el Lletrat de l'Administració de Justícia també haurà de valorar l'opció d'evitar una sol·licitud formal a un altre òrgan judicial i realitzar la diligència directament per correu certificat amb justificant de recepció internacional.

En el supòsit de necessitar una sol·licitud formal, s'haurà de practicar directament a l'òrgan competent de l'altre país. Per fer-ho, el Lletrat de l'Administració de Justícia adoptarà les prevencions oportunes per aconseguir: la identificació prèvia de l'autoritat

³³ PÉREZ PUERTO, A. (2010) *Les funcions del secretari judicial... op.cit.* Pàg. 179-180.

³⁴ De l'**actiu**, la LEC disposa que: "els despatxos per la practica d'actuacions judicials en l'estranger es desenvoluparan conforme a l'establert en les normes comunitàries, en els tractats internacionals i en defecte a la legislació interna" (art. 177). Del **passiu**, s'estarà al que es disposi als tractats internacionals en els que Espanya formi part quan les autoritats judicials estrangeres sol·licitin la cooperació de jutjats i tribunals espanyols (art. 177.2).

competent l'altre Estat; la identificació, emplenament i integració del formulari obligatori de sol·licitud de notificació o trasllat de documents; i la indicació de les concretes formes processals espanyoles que siguin necessàries per executar l'acte de comunicació en l'altre país.

Quan es tracti de qualsevol altra diligència de prova, per a l'emissió i enviament de la sol·licitud de cooperació judicial haurà de ser directa, i el Lletrat de l'Administració de Justícia haurà d'aconseguir: la identificació prèvia de l'autoritat competent l'altre Estat per seu enviament directe sense intermediació de l'autoritat central. Identificació, emplenament i integració en el Sistema de Gestió Processal.³⁵

- **Col·laboració requerida per jutges i tribunals en el procés:** La constitució imposa el deure de col·laborar amb els jutges i els tribunals en el procés i en l'execució d'allò resolt. Amb aquesta premissa, la LEC es refereix als manaments i als oficis.³⁶ Els manaments i els oficis es remetent directament pel Lletrat de l'Administració de Justícia que els expedeix a l'autoritat o funcionaris als que vagin dirigits. No obstant, si així es sol·licités, les parts poden diligenciar personalment els manaments i els oficis.

2.11 L'ACTIVITAT D'INFORMACIÓ

Els Lletrats de l'Administració de Justícia pel compliment del principi de publicitat en el procés, han de facilitar a les parts interessades i als qui manifestin i justifiquin un interès legítim i directa, la informació que sol·licitin sobre l'estat de les actuacions judicial no declarades reservades ni secretes (art. 11.d del RO, 454 de la LOPJ i 140 de la LEC).

Aquests interessats tindran accés als llibres, als arxius i als registres judicials (que no tinguin caràcter reservat) mitjançant les formes d'exhibició, testimoni o certificació que estableixi la Llei.

Tant mateix els interessats podran accedir al text de les sentències, un cop esteses i signades pel jutge o per tots els magistrats que les han dictat, dipositades a l'Oficina judicial i registrades en els sistemes informàtics (art. 2 de Reglament 1/2005 del Consell General del Poder Judicial). Hauran de presentar per escrit la sol·licitud indicant el document que es vol conèixer i la seva justificació a l'oficina del òrgan judicial. Es resoldrà en un termini de dos dies

³⁵ Instrucció 2/2009 de la Secretària General de l'Administració de Justícia, relativa al foment de la cooperació jurídica internacional

³⁶ **Manaments:** són actes de comunicació pels quals el Lletrat de l'Administració de Justícia ordena el lliurament de certificacions o testimonis o la practica de qualsevols actuació que correspongui als registradors de la propietat, mercantils, o funcionaris de l'administració de justícia (art. 149.5 de la LEC). **Oficis:** són actes de comunicació en que els tribunals es comuniquen amb autoritats no judicials i funcionaris diferents als mencionats en els manaments (art. 149.6 de la LEC).

a través d'Acord del Lletrat de l'Administració de Justícia, que valorarà l'interès, els drets fonamentals que hi ha en joc i la necessitat d'exhibir els documents. En el cas de denegar-se, podrà ser revisable pel jutge a petició del interessat.

2.12 L'ACTIVITAT DE DONAR COMPTE

La responsabilitat de donar compte en els termes previstos a les lleis processals correspon al Lletrat de l'Administració de Justícia, que serà l'encarregat de la comunicació entre l'òrgan jurisdiccional i les parts en el procés (art. 455 de la LOPJ).

En tot cas, abans de donar compte, es produeix la funció de recepció dels escrits de les parts. La LEC disposa que es faran diligències per fer-hi constar: la presentació de la demanda i els escrits d'inici del procediment o de qualsevol que estigui subjecte a termini perennitori. I es donarà a la part un rebut dels escrits i documents que presentin amb expressió de la data i la hora.

Transcorregut el termini per la realització de l'acte processal, es produirà la preclusió. El Lletrat de l'Administració de Justícia deixarà constància del transcurs del termini a través de diligència i acordarà el que procedeixi, és a dir, haurà de dictar diligència d'ordenació o si procedeix dictar una altre resolució haurà de donar compte al tribunal per que dicti la resolució que correspongui.

Els Lletrats de l'Administració de Justícia donaran compte al ponent, al jutge o a la sala dels escrits i documents presentats en el mateix dia o al dia següent hàbil quan continguin pretensions que exigeixin el seu pronunciament (art. 178 de la LEC).

La funció de donar compte del Lletrat de l'Administració de Justícia al jutge es manté en les següents mesures:

- A) Dels escrits i documents presentats el mateix dia o al següent dia hàbil, si contenen peticions o pretensions que exigeixin el seu pronunciament.
- B) Del transcurs dels terminis processals en el dia següent hàbil
- C) De les actes que hagin autoritzat fora de la presència judicial
- D) Dels decrets que hagués dictat
- E) De l'estat de les interlocutòries si en el venciment del termini processal hagués de dictar-se resolució del jutge o magistrat.

També han de donar compte els funcionaris del cos de gestió processal i administrativa al Lletrat de l'Administració de Justícia sobre la tramitació dels procediments, especialment si cal una interpretació de la llei o de les normes processals (art. 178.3 de la LEC).³⁷

³⁷ Compendi de qüestions sobre la nova oficina Judicial, de la Comissió Jurídica Assessora del CGPJ.

2.13 L'ACTIVITAT DE REGISTRE, COSERVACIÓ I CUSTÒDIA

- **Activitat de registre:**

Tant a la LOPJ (art. 458.4) com en el Reglament Orgànic (art. 6), es disposa que li correspon al Ministeri de Justícia la determinació dels llibres de registre que han d'existir en els jutjats i tribunals i establir les normes reguladores de la seva gestió mitjançant els reglaments.

I serà el Lletrat de l'Administració de Justícia qui serà responsable de la gestió d'aquests llibres de registre a través de les aplicacions informàtiques, però si no és possible, manualment.

- **Conservació i custòdia**

Continuant amb els articles 458 i 459 de la LOPJ, el 148 de la LEC i l'article 2.4 del RO s'estableix que: els Lletrats de l'Administració de Justícia seran els responsables de l'arxiu judicial de gestió, en els que hauran de conservar i custodiar aquelles actuacions i expedients, la tramitació la qual no estigui finalitzada; exceptuant el temps en què estiguin en poder del jutge o del magistrat ponent. En tot cas, els Lletrats de l'Administració de Justícia respondran del degut dipòsit dels béns i objectes afectes als expedients judicials, així com del de les peces de convicció en les causes penals, als locals disposats a tal fi.

2.14 CONSIGNACIONS I DIPÓSITS JUDICIALS

Són consignacions judicials aquelles que es facin en execució voluntària o forçosa de títols que portin aparellada l'execució. O bé que es realitzin amb finalitat lliberadora per l'obligat al pagament d'una quantitat o en altres supòsits establerts (art. 1.b del Reial Decret 467/2006, que regula els dipòsits i les consignacions judicials - d'ara en endavant RD 467/2006).

Són dipòsits judicials els que es constitueixen en compliment de fiances, garanties, caucions o altres establerts a les lleis, els ingressos fets com a conseqüència o assegurança de l'embargament de béns, de les quantitats trobades durant la pràctica de diligències judicials i dels dipòsits fets com a conseqüència de la intervenció o confiscació de la moneda metàl·lica, bitllets de banc o xecs, fetes per les forces i cossos de seguretat, per la vigilància duanera o qualsevol altre funcionari públic (art.1.a RD 467/2006).

El compte de dipòsits i consignacions porta el nom de l'òrgan judicial, fiscal o servei comú processal que correspongui. El responsable directe de que l'import es dipositi degudament

a les institucions legals és el Lletat de l'Administració de Justícia - actualment mitjançant aplicació informàtica bancària - que serà la única persona autoritzada per disposar dels fons existents al compte i estarà obligat al compliment de l'establert legalment i de les instruccions del ministeri de justícia (art. 3.3 RD 467/2006).³⁸

2.15 L'ARXIU JUDICIAL

L'arxiu judicial és el conjunt orgànic de documents judicials, i el lloc on han de ser custodiats i classificats (art. 1 del Reial Decret 937/2003, de 18 de juliol, de modernització dels arxius judicials –d'ara en endavant RD 937/2003-).

Els documents judicials els conformen les actuacions processals i els aportats per les parts o per tercers durant el procés, amb independència del suport en que es trobin. Els responsables, mentre el procés o l'actuació judicial estiguin en tramitació de l'arxiu judicial de gestió, són els Lletrats de l'Administració de Justícia.

Hi podran tenir accés els qui haguessin format part en el procés o siguin titulars d'un interès legítim, a través de les formes d'exhibició, testimoni o certificació.

En tot cas, a part de l'arxiu judicial de gestió n'hi ha d'altres:

- Els arxius judicials territorials: A cada comunitat autònoma ha d'existir com a mínim un arxiu judicial, que dependrà del president del Tribunal Superior de Justícia, però que podrà delegar la competència al president de l'Audiència Provincial o del jutge degà que correspongui.

En els arxius judicials territorials s'ordena la documentació remesa pels responsables dels arxius judicials de gestió compresos en el seu àmbit, de tal manera que permeti la seva ràpida identificació i recuperació, havent de romandre en aquest fins que la Junta d'Expurgació resolgui la seva posterior destinació. Igualment, l'encarregat d'ordenació, custòdia i conservació és el Lletat de l'Administració de Justícia (art. 8 del RD 937/2003).

- L'arxiu judicial central: Existeix un arxiu judicial central adscrit a la sala de govern del Tribunal Suprem, el qual el seu àmbit es circumscriurà a la documentació judicial del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional i dels òrgans amb jurisdicció a tot el territori nacional.

³⁸ PÉREZ PUERTO, A. (2010) *Les funcions del secretari judicial...*, op.cit. Pàg: 219-227.

S'hi ordenarà la documentació remesa pels responsables dels arxius judicials de Gestió compresos en el seu àmbit, per permetre la ràpida identificació i recuperació, havent de romandre-hi fins que procedeixi la seva remissió a la Junta d'Expurgació.

Els encarregats de l'ordenació, custòdia i conservació són els Lletrats de l'Administració de Justícia (art. 10 del RD 937/2003).

La documentació conservada als arxius territorials i al central estarà a disposició en tot moment de l'òrgan judicial al qual pertanyi. En tot cas, hi tindran accés els qui haguessin format part en el procés o siguin titulars d'un interès legítim, a través de les formes d'exhibició, testimoni o certificació.

Els tres arxius són gestionats a través de programes i aplicacions informàtiques, que hauran de ser aprovades pel Consell general del Poder judicial a proposta del Ministeri de Justícia o de les comunitats autònomes competents en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics.

2.16 L'ESTADÍSTICA JUDICIAL

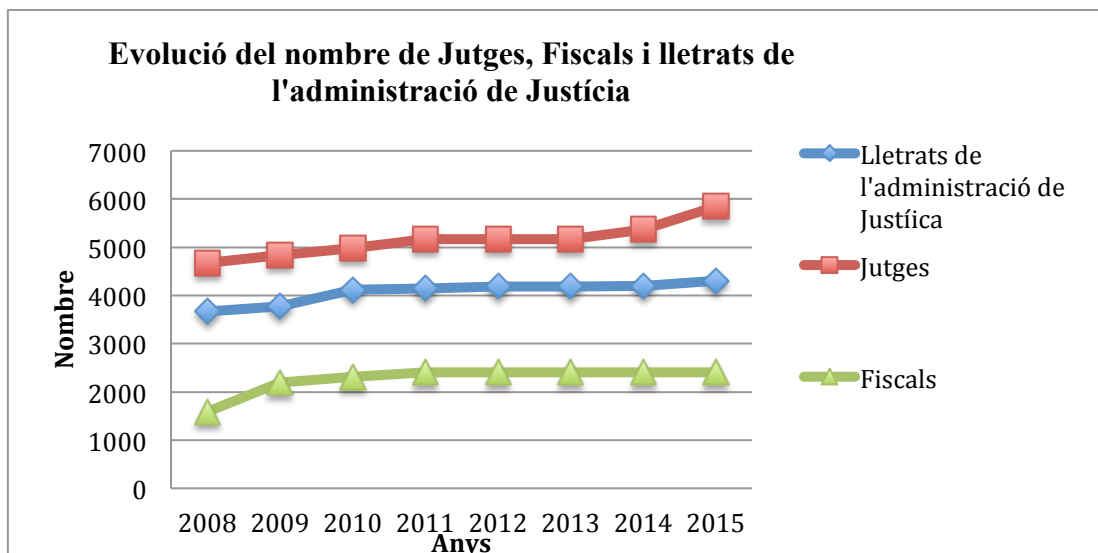
En el reglament 1/2003, d'estadística judicial, es disposa que el Consell General del Poder Judicial és el responsable de l'elaboració de l'estadística judicial, i que hi col·laboraran les Administracions Públiques amb competències sobre els mitjans materials al servei de l'administració de justícia, i que es regirà pels principis d'uniformitat, fiabilitat, pertinença, relació cost i eficàcia, secret estadístic i transparència.

La responsabilitat d'elaborar l'estadística judicial correspon al Lletrat de l'Administració de Justícia (art. 461.1 de la LOPJ). Es tracta d'un instrument bàsic al servei de les administracions públiques i del Consell General del Poder Judicial per a la planificació, desenvolupament i execució de les polítiques públiques relatives a l'Administració de Justícia i, en particular, per a les següents finalitats:

- a) L'exercici de la política legislativa de l'Estat en matèria de justícia.
- b) La modernització de l'organització judicial.
- c) La planificació i gestió dels recursos humans i mitjans materials al servei de l'Administració de Justícia.
- d) L'exercici de la funció d'inspecció sobre els jutjats i tribunals.³⁹

A la web del Consell General del Poder Judicial a l'apartat "Justícia dato a dato", una de les dades que m'he fixat és amb l'evolució del número de Jutges, Fiscals i Lletrats de l'Administració de Justícia des del 2008 fins al 2015.

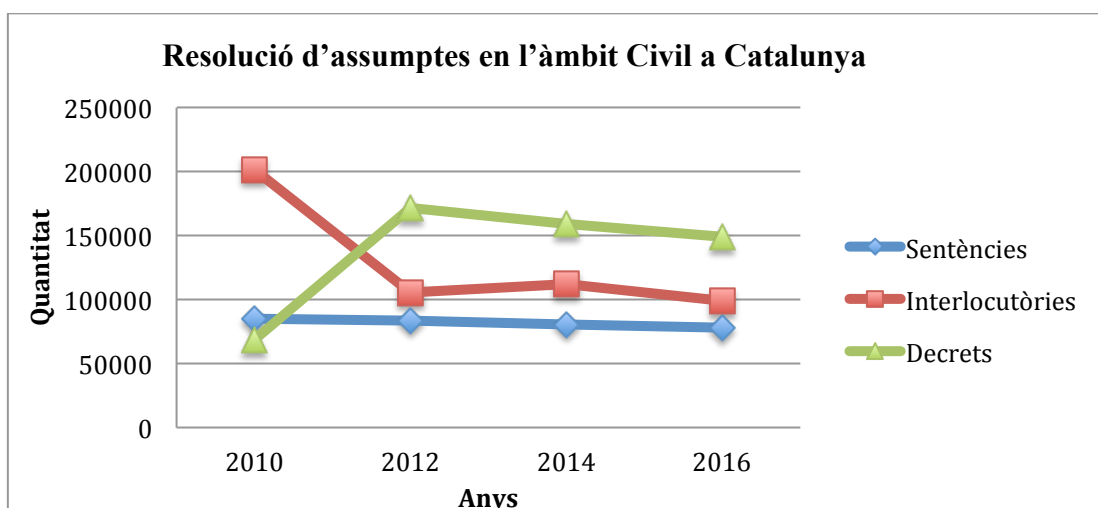
³⁹ PÉREZ PUERTO, A. (2010) *Les funcions del secretari judicial...*, op.cit., pàg. 69-74.

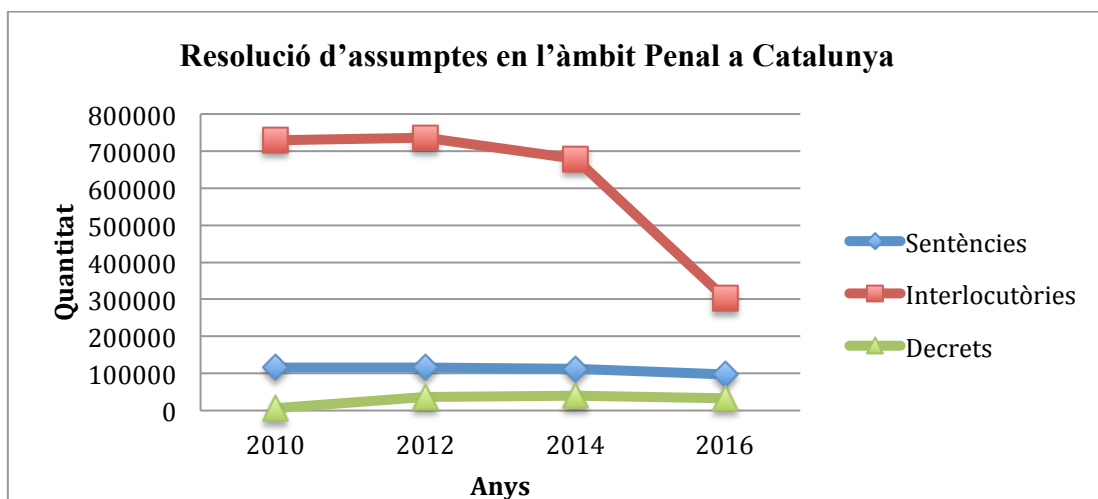

- Font: Ministeri de Justícia. Dades d'1 de gener de cada any.

Com a comentari d'aquest gràfic hi ha diversos trets que criden l'atenció. Per una banda que el nombre de Lletrats de l'Administració de Justícia i de Jutges a l'any 2015 (4.308 i 5.847 respectivament) és força superior al nombre de fiscals (2.407). I l'altre característica es que el cos de Lletrats de l'Administració de Justícia és l'únic que ha anat creixent de forma contínua durant aquests 8 anys. Els jutges des de l'any 2011 al 2013 es van mantenir en 5.171, i els fiscals des de l'any 2011 al 2015 es van mantenir en 2.407. Una de les possibles explicacions per la qual el nombre de Lletrats de l'Administració de Justícia s'ha incrementat tant, és per l'atribució de més competències amb la consegüent presa de més importància.

Una de les altres dades que he comprovat a la web del Consell General del Poder Judicial al seu apartat referent a "l'activitat dels òrgans judicials" és la que fa referència a la resolucions que resolen un procés; i he diferenciat entre l'àmbit Civil i el Penal.

- Font: Secció d'estadística judicial del Consell General del Poder Judicial.

De la primera gràfica el que queda de relleu és que els Decrets del Lletrat de l'Administració de Justícia a l'any 2012 van resoldre el màxim d'assumpes, un total de 171.455, per sobre de les interlocutòries (105.614) i de les sentències (83.606).

A partir de l'any 2012, el número de decrets va anar decreixent, arribant al 2016 a uns 149.261, no obstant continuant sent els que més assumpes resolen.

De la segona gràfica i al contrari que la primera, els decrets del Lletrat de l'Administració de Justícia en l'àmbit penal són els que menys assumpes resolen, a l'any 2016 van ser 32.565, per sota de les sentències (97.473) i de les interlocutòries (301.912). Una de les explicacions que donen resposta a aquest fet és que els lletrats en l'àmbit penal no tenen unes facultats tan amples com en l'àmbit civil.

3. EXERCEIXEN ELS LLETRATS DE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA FUNCIO JURISDICCIONAL?

Com a nota prèvia és important recordar que el cos de Lletrats de l'Administració de Justícia es tracta d'un cos superior jurídic, investits d'autoritat i que el seu tractament és similar al dels jutges. Així doncs, es desprèn que no es tracta de cap operador jurídic que pugui ser considerat ni com a inferior ni com a menys qualificat que el poder judicial.

Els Lletrats de l'Administració de Justícia exerceixen nombroses funcions, no obstant, no totes es poden incloure pròpiament com a funcions jurisdiccionals.

Les que no ho són, són aquelles que tradicionalment ha desenvolupat aquest cos jurídic, com, la fe pública judicial, l'activitat de documentació, l'activitat d'informació, l'activitat de donar compte, l'activitat de registre, la coservació i custòdia de documents, les consignacions i dipòsits judicials, les taxes judicials, l'estadística i l'arxiu. El motiu pel qual aquestes activitats no són considerades com a jurisdiccionals és que no cal una interpretació de la llei i no tenen cap transcendència sobre el fons.

Les funcions que sorgeixen dubtes de si es tracta o no d'exercici jurisdiccional i si produeixen efectes que fan concloure que en certa mesura s'exerceix funció jurisdiccional, són les encomanades principalment per la Llei Orgànica 7/2015, de 21 de juliol i per la Llei 15/2015, de 2 de juliol.

El primer exemple que trobem i que podria ser considerada com a activitat jurisdiccional és l'admissió de la demanda; anteriorment era un acte típicament jurisdiccional que anava unida a les pròpies facultats del jutge en el procés civil i que havia de realitzar per interlocutòria, amb la seva correlativa motivació. Després de la reforma, l'admissió de la demanda és considerada com un mer acte processal reglat⁴⁰, el que permet atribuir-li al Lletrat de l'Administració de Justícia la competència per admetre la demanda, deixant només al Tribunal la competència per inadmetre-la.

Un altre exemple és el referit a la jurisdicció voluntària, en que la nova llei atribueix el coneixement d'un important nombre d'assumpes que tradicionalment s'havien inclòs sota la rúbrica de la jurisdicció voluntària a Notaris, Lletrats de l'Administració de Justícia i Registradors de la Propietat i Mercantils, és a dir, a personal no dotat de potestat

⁴⁰ Basant-se en l'art. 403.1 de la LEC és un mer acte de comprovació de certs requisits formals (manca de presentació de poders de representació processal, la manca de postulació o defensa obligatòries, l'absència d'indicació de la quantia en la demanda, etc.)

jurisdiccional.⁴¹ Així doncs, els jutges i magistrats deixen de ser competents per aquests temes, amb l'objectiu de que es centrin en la funció de jutjar i fer executar allò jutjat. D'aquesta manera s'atribueix als ciutadans la facultat d'elecció entre diferents professionals en matèries que tradicionalment quedaven reservades a l'àmbit judicial, podent triar entre diversos operadors jurídics, encara que amb certs límits al principi de lliure elecció del Notari, en fixar criteris de competència territorial que tenen connexió amb els elements personals o reals de l'expedient.

No obstant, encara hi ha més exemples de funcions que poden ser considerades com a jurisdiccionals, com són, la celebració d'actes de conciliació, la mediació, l'execució civil -excepte les reservades a jutges i magistrats- tot i que els lletrats de l'administració ja n'han assumit aproximadament un 80% -excepte a la jurisdicció penal-, els recursos contra les seves resolucions, la resolució dels desnonaments per falta de pagament, les impugnacions d'honoraris dels lletrats i de procuradors etc.

Un cop detectada la problemàtica sobre si es tracta o no d'exercici de funció jurisdiccional, han sorgit dos postures "doctrinals".

Per una banda hi ha els qui consideren aquestes noves atribucions com a jurisdiccionals. Aquesta postura ve defensada per una gran part de juristes, advocats, procuradors, i pels mateixos Lletrats de l'Administració de Justícia, els quals afirmen, sense cap mena de dubte, que aquestes noves funcions es tracten d'exercici jurisdiccional. Argumenten que anteriorment quan eren funcions exercides pels jutges i tribunals, eren considerades com a matèria "jurisdiccional", i ara que han estat atribuïdes al cos de Lletrats de l'Administració de Justícia, han passat a ser competències "processals".

Altres motius que manifesten, és que les seves resolucions a través de decret, com per exemple les referides a les provisions de fons interessades pels procuradors o sobre les minutes dels lletrats, es transformen en títol executiu immediat, que si no es compleixen tenen la mateixa força executiva que una sentència. A més, aquests decrets, segueixen la mateixa estructura que les interlocutòries dictades pel jutge, han d'estar motivades i contenir en paràgrafs diferents els fets i els fonaments de dret.

Favorable també d'aquesta postura n'és la majoria de la doctrina processal, des de la LOPJ de 1985, que ve considerant al Lletrat de l'Administració de Justícia com a integrant de l'òrgan jurisdiccional. Segons PRIETO CASTRO el Lletrat de l'Administració de Justícia és part

⁴¹ Amb la nova llei de jurisdicció voluntària de 2 de juny de 2015, a partir del 30 de juny de 2017, podran celebrar matrimonis i autoritzar divorcis de mutu acord.

integrant de l'òrgan jurisdiccional⁴². Per MORENO CATENA el Lletrat de l'Administració de Justícia mai ha estat un servidor del jutjador, sinó un treballador públic, independent d'aquest i cridat en el procés en garantia dels litigants front a un jutge banal.⁴³ I per HERCE QUEMADA, la importància del Lletrat de l'Administració de Justícia és molt superior a la que apareix a la legislació vigent, ja que en realitat és un membre del tribunal que assumeix en el procés una funció autònoma dins de la jurisdicció.⁴⁴

Aquesta postura doctrinal dominant, ve avalada pel propi CGPJ, pel que fa la regulació a la LOPJ de les funcions atribuïdes als Lletrats de l'Administració de Justícia on les considera com a pròpies, dotant a aquests funcionaris amb autoritat. Aquest fet determina que el seu paper en l'òrgan judicial ha passat de ser coadjuvant al exercici d'unes potestats públiques les quals l'únic titular és el jutge o tribunal, a ser titular d'unes competències pròpies que, juntament amb les del jutge, integren les del conjunt de l'òrgan jurisdiccional.⁴⁵

I per l'altra banda hi ha els qui neguen que siguin funcions jurisdiccionals. Els principals motius que alguns autors donen per defensar-ho és en primer lloc que la legislació vigent impedeix, començant per la Constitució⁴⁶, que el cos de Lletrats de l'Administració de Justícia tingui cabuda dins el poder judicial, ja que està reservat exclusivament als jutjats i tribunals. En segon lloc perquè d'entre les exigències ineludibles en relació als titulars de la jurisdicció, hi ha una que l'estatut dels Lletrats de l'Administració de Justícia no compleix: la independència. Per tant, no es pot parlar de jurisdicció si l'administració de justícia encomana a subjectes, el qual el seu estatut jurídic es defineix per jerarquia i dependència.

En aquest sentit el Tribunal de Conflictes de Jurisdicció estableix que el Decret del Lletrat de l'Administració de Justícia no constitueix una decisió jurisdiccional. Es disposa que aquesta funció està reservada exclusivament als Jutjats i Tribunals conforme disposa l'article 117.3 de la Constitució.⁴⁷

El Tribunal afirma que els Lletrats de l'Administració de Justícia, no formen part del cos únic de jutges i magistrats que preveu l'article 122.1 de la Carta Magna, ni el seu estatut respon a les exigències ineludibles en relació amb els titulars de la jurisdicció. Es fonamenta en que en

⁴² Ponència de Pontevedra de SEOANE CACHARRON, J. sobre "El secretario judicial organo principal en la futura ley de jurisdiccion voluntaria".

⁴³ Article de MORENO CATENA, V. "El sorprenent avantprojecte de la LOPJ" de la revista "El Notario", núm. 79.

⁴⁴ HERCE QUEMADA (1949) *El secretario judicial*. Pàg. 4-8

⁴⁵ Informe del CGPJ sobre el reglament de secretaris judicials – Sindicat de Secretaris Judicials (SISEJ).

⁴⁶ L'article 117.3 de la CE disposa que: "L'exercici de la potestat jurisdiccional en tot tipus de processos, jutjar i fer executar allò jutjat, correspon exclusivament als Jutjats i als Tribunals que les lleis, segons les normes de competència i de procediment que aquestes estableixin".

⁴⁷ Sentència del Tribunal de Conflictes de Jurisdicció 4/2011, de 28 de setembre de 2011. Pàg. 1-3

atenció als articles 440 i 463 de la LOPJ, el cos superior jurídic dels Lletrats de l'Administració de Justícia depèn del Ministeri de Justícia; és a dir, tenen una estructura jeràrquica i dependència funcional d'una Administració de Justícia que, inclou també activitats complementàries i auxiliars per a l'exercici de la potestat jurisdiccional.

DÍEZ- PICAZO en un dels seus articles que analitza la sentència del Tribunal de Conflictes de Jurisdicció, comenta que definir la potestat jurisdiccional sobre bases subjectives i/o funcionals, és a dir sobre les persones o caràcters de com ha d'exercir-se, porta a problemes perquè res se'n diu sobre el seu àmbit material.⁴⁸

En tot cas, que el Tribunal de Conflictes de Jurisdicció no sigui el competent per resoldre els possibles conflictes que puguin sorgir entre els Lletrats de l'Administració de Justícia ens pot portar a l'interrogant de qui és l'encarregat de resoldre'ls, ja que actualment no està previst en el nostre ordenament jurídic. Una possible solució seria la de considerar-los com a operadors jurídics que exerceixen jurisdicció, i que per tant l'òrgan que solucionaria aquests conflictes –tant positius com negatius- entre Lletrats de l'Administració de Justícia seria el propi Tribunal de Conflictes de Jurisdicció. En cas de que no se'ls considerés com a exercents de la jurisdicció, aquests conflictes sorgits haurien de ser resolts a partir de la creació d'un Tribunal especial que fos el competent per resoldre-ho.

I un dels altres factors que impedeixen que aquestes funcions dubtoses sobre si comporten o no l'exercici de la jurisdicció, sigui enteses com exercici de funció jurisdiccional - en opinió d'alguns Lletrats de l'Administració de Justícia amb els qui he pogut parlar- és causat al gran corporativisme que existeix per part de jutges i magistrats. Aquests últims consideren que la funció jurisdiccional únicament pot ser exercida pel seu cos i la volen preservar de qualsevol figura "aliena", ja que si no fos així ho considerarien una intromissió.

Davant d'aquestes dues postures que existeixen al respecte de si és o no funció jurisdiccional, i arran de múltiples entrevistes amb diferents Lletrats de l'Administració de Justícia, considero que si són jurisdiccionals.

En primer lloc considero que era important atribuir aquestes noves funcions al Lletrat de l'Administració de Justícia per tal de situar-lo a l'alçada de l'establert a la Recomanació del Consell d'Europa de 16 de setembre de 1986 i de l'Estatut per al model de Secretari Judicial Europeu de 1995. Aquesta Recomanació assenyalava que el nombre d'assumptes no jurisdiccionals tendeix a augmentar i per aquest motiu convé limitar-los als jutges per millorar el funcionament de la Justícia i convida els Estats membres a que: procurin que els

⁴⁸ DÍEZ- PICAZO: "Breus reflexions a propòsit de la sentència núm. 4/2011 del Tribunal de Conflictes de Jurisdicció de 28 de setembre de 2011".

procediments de conciliació augmentin, confiïn al jutge un acord amistós entre les parts, que estableixin com a obligació deontològica dels Advocats la d'aconseguir la conciliació amb la part contrària, i el d'evitar que el nombre d'assumpes no judicials es confiïn als jutges i disminuir-los progressivament confiant-los a altres persones.

D'aquesta manera, SEOANE CACHARRON exposa en el seu llibre citant a ALMAGRO NOSETE, que es busca la limitació de les activitats no jurisdiccionals confiades actualment als jutges per aconseguir una distribució equilibrada d'assumpes i optimització de recursos humans, confiant aquestes tasques als Lletrats de l'Administració de Justícia.⁴⁹

En segon lloc, un altre argument pel qual considero que l'admissió de la demanda, la jurisdicció voluntària, l'execució, els recursos contra les seves resolucions, la resolució dels desnonaments per falta de pagament, les impugnacions d'honoraris dels lletrats i de procuradors, d'entre d'altres, són funcions jurisdiccionals és perquè si abans eren exercides pels jutges i tribunals i eren considerades com a matèria "jurisdiccional", ara també ho haurien de ser. No ha canviat res del procediment, ni de la rellevància de les seves decisions, ni de la transcendència que aquestes tenen sobre el fons i les parts; sinó que únicament ha canviat el titular d'aquestes accions, i aquest no hauria de ser motiu pel qual no fos considerat jurisdiccional.

Com a últimes idees que cal tenir en compte, dir que el Sindicat de Secretaris Judicials, el 24 de maig de 2016, va proposar que part dels Lletrats de l'Administració de Justícia s'integressin al poder judicial com a jutges de primer grau per resoldre casos de menor complexitat, incloent-hi els delictes menys greus.

D'aquesta manera, l'actual ràtio de jutges per habitants s'incrementaria de la manera més ràpida possible i amb el mínim cost, i s'aconseguiria descarregar als jutges dels assumpes menys complexos, però que impliquen molt de temps i dedicació.

⁴⁹ SEOANE CACHARRON, J. *Examen crític sobre l'ampliació de les funcions del secretari judicial por la llei 13/2009, de reforma de la legislació processal, en els processos civil i penal.*

4. CONCLUSIONS

PRIMERA. L'objectiu que es pretén amb la nova atribució de competències per part del Lletrat de l'Administració de Justícia és doble, en primer lloc es vol aconseguir que tots els operadors jurídics treballin coordinadament i formin part d'un tot, col·laborant pel correcte funcionament de la nova Oficina Judicial. I en segon lloc també es vol potenciar i revitalitzar el cos de Lletrats de l'Administració de Justícia atorgant-li noves competències - que fins ara eren exercides pels jutges i magistrats – per a que siguin uns dels protagonistes i impulsors dels canvis que venen de la mà de la Llei 13/2009, de la Llei Orgànica 7/2015 i de la Llei 42/2015. Aquestes noves reformes són conseqüència del col·lapse dels jutjats i tribunals i de la Recomanació del Consell d'Europa de 16 de setembre de 1986 i de l'Estatut per al model de Secretari Judicial Europeu de 1995, que feien necessari que es dugessin a terme una sèrie de reformes per tal de modernitzar la Justícia, i fer-la més àgil, ràpida i eficaç.

SEGONA. La Llei atribueix als Lletrats de l'Administració de Justícia *“la realització de totes les activitats que serveixen de suport a l'activitat jurisdiccional de jutges i magistrats”*. No obstant, i a partir de l'anàlisi de les principals funcions, si que és cert que n'hi ha algunes com la fe pública judicial, l'activitat de documentació, l'activitat d'informació, l'activitat de donar compte, l'activitat de registre, la coservació i custòdia de documents, les consignacions i dipòsits judicials, les taxes judicials, l'estadística i l'arxiu; que són les competències “tradicional”, que no poden ser considerades en absolut funcions jurisdiccionals perquè són simplement “processals” i no tenen transcendència sobre el fons. Però n'hi ha d'altres com la celebració d'actes de conciliació, la mediació, l'execució -excepte les reservades a jutges i magistrats-, la jurisdicció voluntària, l'admissió de la demanda, els recursos contra les seves resolucions, la resolució dels desnonaments per falta de pagament, les impugnacions d'honoraris dels lletrats o de procuradors; que sí podrien comportar l'exercici de la jurisdicció perquè tan anteriorment, quan eren exercides pels jutges i magistrats, com ara que són exercides pels Lletrats de l'Administració de Justícia, comporten una interpretació de la llei i si tenen una transcendència sobre el fons.

TERCERA. A més, les resolucions del Lletrat de l'administració de Justícia a través de decret – que segueixen la mateixa estructura que les interlocutòries dictades pel jutge i que han d'estar motivades - es transformen en títol executiu immediat, que si no es compleixen tenen la mateixa força executiva que una sentència.

QUARTA. Com a conseqüència de l'atribució d'un major nombre de competències al Lletrat de l'Administració de Justícia, el número d'aquest ha augmentat considerablement en els últims vuit anys, creixent proporcionalment més que el nombre de jutges i magistrats.

CINQUENA. Nombrosos autors com PRIETO CASTRO, MORENO CATENA, HERCE QUEMADA i en general la doctrina dominant, avalada pel propi CGPJ, són favorables a que es considerin als Lletrats de l'Administració de Justícia com a titulars d'unes competències pròpies que, juntament amb les del jutge, integren les del conjunt de l'òrgan jurisdiccional.

SISENA. No obstant, el legislador té diversos motius per no considera-les com a exercici de l'acció jurisdiccional. El principal motiu és que la Constitució ho impedeix perquè tal i com està plantejada actualment, aquest exercici es reserva exclusivament a jutges i magistrats. Aquest motiu s'ha vist exposat en la Sentència del Tribunal de Conflictes de Jurisdicció per el que es desestima que els Lletrats de l'Administració de Justícia exerceixin funció jurisdiccional.

Un altre motiu és que l'estatut dels Lletrats de l'Administració de Justícia és un cos que es defineix per la jerarquia i la dependència, el qual és contrari amb el requisit ineludible per exercir aquesta missió: la independència.

I un últim possible motiu vindria donat pel corporativisme que existeix per part de jutges i magistrats que pressionen per a que es preservi l'exercici de la funció jurisdiccional únicament pel seu cos.

SETENA. Aquestes noves reformes han començat a donar al Lletrat de l'administració de Justícia la importància que es mereix per la seva formació i responsabilitat, atorgant-li noves competències que fins ara realitzava el jutge. Amb la finalitat de que el jutge es centri en la funció de "jutjar i fer executar allò jutjat", mentre que el Lletrat de l'Administració de Justícia s'encarregui de tot allò necessari per a que el procés transcorri. Però encara que hi hagi moltes opinions contraries, i encara que a la pràctica pugui semblar que comportin l'exercici de la funció jurisdiccional, el nostre ordenament jurídic a dia d'avui, les considera com tasques "processals".

VUITENA. Davant la situació per la qual algunes de les funcions exercides pel Lletrat de l'Administració de Justícia podrien comportar l'exercici de la funció jurisdiccional, perquè com anteriorment he mencionat són decisions que tenen una transcendència sobre el fons, i en la que cal una interpretació de la llei; crec que aquesta circumstància fa que sigui necessari que es duguin a terme diverses reformes, i es realitzin una sèrie de modificacions legislatives per tal d'integrar als Lletrats de l'Administració de Justícia al Poder Judicial.

Una altre de les qüestions a tenir en compte és quin òrgan seria l'encarregat de resoldre els possibles conflictes de jurisdicció que puguin plantejar-se entre els Lletrats de l'Administració de Justícia. El Tribunal de Conflictes de Jurisdicció ja ha declarat que no és el competent per resoldre-ho donat que el cos de Lletrat de l'Administració de Justícia no es tracta d'un òrgan jurisdiccional. Per tant, s'hauria de crear un Tribunal especial per a resoldre aquest tipus de conflictes.

Si s'acabessin de produir aquests canvis legislatius, es donaria al cos de Lletrats de l'Administració de Justícia la regulació i l'encaix a la Llei que per les seves funcions es mereixen, i es donaria resposta a qui s'ha d'acudir en cas de conflicte de competències.

BIBLIOGRAFIA

- Díez- PICAZO GIMENEZ, I. (2012). *Jurisdicción y resoluciones de los secretarios judiciales: Breves reflexiones a propósito de la sentencia del Tribunal de Conflictos de Jurisdicción de 28 de septiembre de 2011. El derecho processal espanyol del siglo XX a gople de tango: Liber Amicorum, en homenaje y para celebrar su LXX cumpleaños.*(1ra. ed.). València: Tirant lo blanc. Pàg. 309-318.
- GARRIDO CARRILLO, F. (2008) *La oficina judicial.* (3ra ed.). València: Tirant lo Blanc. Pàg: 20-35
- Díez, A. (2007). *Advocats procuradors i funcionaris de l'administració de justícia.* (8a ed.). Pamplona: Civitas Ediciones. Pàg. 115-128
- LACUEVA BERTOLACCI, R. (2009). *Els secretaris judicials i l'execució civil.* Diari La llei, 7191.
- GONZÁLEZ CASSO, J. (2016). *L'assenyalament de les vistes pels Lletrats de l'Administració de Justícia.* Diari La llei, 8799.
- BANACLOCHE PALAO, J. (2016). *Totes les resolucions dels Lletrats de l'Administració de Justícia són revisables en totes les jurisdiccions.* Diari la llei, 8799.
- LOREDO COLUNGA, M. (2005). *Les Tasses judicials: una controvertida alternativa de financiació de la Justícia,* 270, 3-33.
- CUENCA BURGOS, M. (2010). *La nueva distribución de competencias entre Jueces y Tribunales y los Secretarios Judiciales.* *Revista jurídica de Castilla - La Mancha,* 49 (2), 9-38. Recuperat de: <http://docm.jccm.es/portaldocm/descargarArchivo.do?ruta=Revista49.pdf&tipo=rutaRevistas> [Consulta 18/03/17]
- SOLETO MUÑOZ, H. , AVILÉS, M. (2013) *La conciliació dels secretaris judicials de l'obra la Mediació i resolució de conflictes: tècniques i Àmbits.* Recuperat de: https://educartorio.files.wordpress.com/2011/03/livro_couture-eduardo-j-el-concepto-de-fe-publica.pdf [Consulta:09/03/17]
- GARNICA MARTIN, J. *El repartiment de funcions entre jutge i secretari a la execució.* Pàg: 3-6 [en línia]. Recuperat de: http://www.cej-mjusticia.es/cej_dode/doc_users/pdf/nueva_oficina_judicial/ejecucion_civil/REPARTO_DE_FUNCIONES.pdf [Consulta: 03/03/17]
- COUTURE, A. (1954), *El concepto de fe pública.* [en línia]. Recuperat de: https://educartorio.files.wordpress.com/2011/03/livro_couture-eduardo-j-el-concepto-de-fe-publica.pdf [Consulta: 5/05/17]
- MONTERO AROCA, J. *Lletrats de l'administració de justícia* pàg. 1-3. [en línia] Recuperat de: https://www.tirant.com/editorial/actualizaciones/Tema3_Todo.pdf [Consulta: 5/04/17]
- LUQUE CANO, A. (2014). *Tenen competències jurisdiccionals els secretaris judicials espanyols? (treball de fi de grau).* Recuperat de:

<http://tauja.ujaen.es/bitstream/10953.1/1212/1/TFG-Luque%20Cano%2c%20Angel%20Luis.pdf> [Consulta: 15/03/17]

- RODRÍGUEZ TIRADO, A. (2001) *Les funcions processals del secretari judicial*. [en línia]. Recuperat de: [en línia]. Recuperat de: <https://app.vlex.com/#sources/1137> [Consulta: 15/03/17]
- RODRÍGUEZ TIRADO A. (2005). *La fe pública. Les funcions processals del secretari judicial*. [en línia]. Recuperat de: <https://app.vlex.com/#sources/1137> [Consulta: 15/03/17]
- PÉREZ PUERTO, A. (2010) *Les funcions del secretari judicial- Guia pràctica per a secretaris judicials substituïts de recent incorporació*. [en línia]. Recuperat de: http://unidad-de-accion.com/doc/guia_pract_funciones_secret.pdf [Consulta: 27/04/17]
- ESTEBAN, M. *Sobre el nou model de secretari judicial* [en línia]. Recuperat de: <http://www.legaltoday.com/opinion/articulos-de-opinion/sobre-el-nuevo-modelo-de-secretario-judicial>. [Consulta: 25/04/17]
- SEOANE CACHARRON, J. *Examen crític sobre l'ampliació de les funcions del secretari judicial per la llei 13/2009, de reforma de la legislació processal, en els processos civil i penal*. [en línia]. Recuperat de: http://www.letradosdejusticia.es/item/download/437_cdb68de25cb4b423806e462c082b3a40 [Consulta: 28/04/17]
- SEOANE CACHARRON, J. *El secretari judicial òrgan principal en la futura llei de jurisdicció voluntària*. [en línia]. Recuperat de: http://www.letradosdejusticia.es/item/download/437_cdb68de25cb4b423806e462c082b3a40 [Consulta: 27/04/17]
- HERCE QUEMADA (1949) *El secretari judicial*. [en línia]. Recuperat de: http://www.letradosdejusticia.es/item/download/520_69e4a67d865415593ae0084c78f682f7 [Consulta: 25/04/17]
- Article de MORENO CATENA, V. *El sorprenent avantprojecte de la LOPJ de la revista "El Notario", núm. 79* [en línia]. Recuperat de: <http://www.elnotario.es/index.php/opinion/opinion/3861-el-sorprendente-anteproyecto-de-lop> [Consulta: 15/04/17].
- ESTEBAN, M. (2013) *Sobre el nou model de secretari judicial*. [en línia]. Recuperat de: <http://www.legaltoday.com/opinion/articulos-de-opinion/sobre-el-nuevo-modelo-de-secretario-judicial> [Consulta: 18/03/17]
- GONZÁLEZ BASCUEÑA, S. *Qüestions pràctiques sobre la tramitació general dels expedients de jurisdicció voluntària*. [en línia]. Recuperat de: https://www.fiscal.es/fiscal/PA_WebApp_SGNTJ_NFIS/descarga/ponencia%20Gonzalez%20Bascue%C3%B1a.pdf?idFile=d877c0e7-1c89-4bdf-a941-5bade817df46 [Consulta: 20/04/17]
- Informe del CGPJ sobre el reglament de secretaris judicials – SISEJ [en línia]. Recuperat de: http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:pEU01Zvq89IJ:www.sisej.com/documentos/doc_view/78-informe-del-cgpj-sobre-el-reglamento-de-secretarios-judiciales+&cd=8&hl=ca&ct=clnk&gl=es&client=firefox-b [Consulta: 14/04/17]

- GARCÍA-LUBEN BARTH, P. “*Problemes que plantegen els defectes de gravació de la vista en els judicis civils*”. [en línia]. Recuperat de: <http://www.uv.es/coloquio/coloquio/comunicaciones/sp3gar.pdf> [Consulta: 26/04/17]
- *Compendi de qüestions sobre la nova oficina Judicial- Versió 2.3 - Maig 2011*, de la Comissió Jurídica Assessora del CGPJ [en línia]. Recuperat de: https://www.administraciondejusticia.gob.es/paj/PA_WebApp_SGNTJ_NPAJ/descarga/CompendioNOJ-2_3.pdf?idFile=a17b6022-8077-4f98-895a-8a8bd8e01b3f [Consulta: 4/04/17]

LEGISLACIÓ

- Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, BOE [en línia], promulgada el 2 de juliol de 1985, núm. 157, pàg. 1-213, <https://www.boe.es/buscar/pdf/1985/BOE-A-1985-12666-consolidado.pdf>, [Consulta: 27/02/17].
- Llei Orgànica 19/2003, de 23 de desembre, de la modificació de la llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, BOE [en línia], promulgada el 26 de desembre de 2003, núm. 309, pàg. 46025 a 46096, <https://www.boe.es/boe/dias/2003/12/26/pdfs/A46025-46096.pdf>, [Consulta: 1/03/17].
- Llei Orgànica 7/2015, de 21 de juliol, per la que es modifica la Llei Orgànica 6/1985, de 1 de juliol, del Poder Judicial, BOE [en línia], promulgada el 22 de juliol de 2015, núm. 174, pàg. 61593 a 61660, <https://www.boe.es/boe/dias/2015/07/22/pdfs/BOE-A-2015-8167.pdf>, [Consulta: 6/03/17]
- Reial Decret 1608/2005, de 30 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament Orgànic del Cos de Secretaris Judicials, BOE [en línia], promulgada el 20 de gener de 2005, núm. 17, pàg. 1-76, <https://www.boe.es/buscar/pdf/2006/BOE-A-2006-839-consolidado.pdf>, [Consulta: 3/03/17].
- Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, BOE [en línia], de 8 de gener de 2000, núm. 7, pàg. 1-309, <https://www.boe.es/buscar/pdf/2000/BOE-A-2000-323-consolidado.pdf>, [Consulta: 6/03/17].
- Llei 15/2015, de 2 de juliol, de la Jurisdicció Voluntària, BOE [en línia], promulgada el 3 de juliol de 2015, núm. 158, pàg. 1-121, <https://www.boe.es/buscar/pdf/2015/BOE-A-2015-7391-consolidado.pdf>, [Consulta: 6/03/17].
- Llei 19/1998, de 13 de juliol, Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa, BOE [en línia], promulgada el 14 de juliol de 1998, núm. 167, pàg. 1-67, <https://www.boe.es/buscar/pdf/1998/BOE-A-1998-16718-consolidado.pdf>, [Consulta: 18/03/17].
- Llei 10/2012, de 20 de novembre, per la qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de l'Administració de Justícia i de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, BOE [en línia], promulgada el 21 de novembre de 2012, núm. 280, pàg. 1-15,

<https://www.boe.es/buscar/pdf/2012/BOE-A-2012-14301-consolidado.pdf> , [Consulta: 25/03/17].

- Reial decret llei 1/2015, de 27 de febrer, de mecanisme de segona oportunitat, reducció de càrrega financera i altres mesures d'ordre social, BOE [en línia], promulgat el 28 de febrer de 2015, núm. 51, pàg. 19058 a 19101, <https://www.boe.es/boe/dias/2015/02/28/pdfs/BOE-A-2015-2109.pdf> [Consulta 25/03/17]
- Acord del Ple del Consell General del Poder Judicial, de 15 de setembre de 2005, pel qual s'aprova el Reglament 1/2005, dels aspectes accessoris de les actuacions judicials, BOE [en línia], de 27 de setembre de 2005, núm. 231, pàg. 31859 a 31886, <https://www.boe.es/boe/dias/2005/09/27/pdfs/A31859-31886.pdf> [Consulta 4/04/17]
- Reial Decret 467/2006, de 21 d'abril, pel qual es regulen els dipòsits i consignacions judicials en metàl·lic, d'efectes o valors, BOE [en línia], promulgat el 12 de maig de 2006, núm. 113, pàg. 18176 a 18181, <https://www.boe.es/boe/dias/2006/05/12/pdfs/A18176-18181.pdf> , [Consulta 10/04/17]
- Reial Decret 937/2003, de 18 de juliol, de modernització dels arxius judicials, BOE [en línia], promulgat el 30 de juliol de 2003, núm. 181, pàg. 29523 a 29530, <https://www.boe.es/boe/dias/2003/07/30/pdfs/A29523-29530.pdf> , [Consulta 15/04/17].
- Reglament 1/2003, de 9 de juliol, d'estadística judicial, BOE, [en línia], 21 de juliol de 2003, núm. 21, pàg. 28300 a 28306, <https://www.boe.es/boe/dias/2003/07/21/pdfs/A28300-28306.pdf> , [Consulta 20/04/17]

JURISPRUDÈNCIA

- Sentència del Tribunal Constitucional 58/2016, (Ple), de 17 de març de 2016, núm. de recurs 5344/2013. Pàg. 5-12.
- Sentència del Tribunal Suprem 317/2004 (Sala d'allò Contenciós-Administratiu), de 26 de gener de 2004, núm. de recurs 6999/1998. Pàg. 2-5.
- Sentència del Tribunal Suprem 857/2009, (Sala d'allò Civil), de 22 de desembre 2009, núm. de recurs 1591/2005. Pàg. 6-9.
- Sentència del Tribunal Suprem 493/2012, (Sala d'allò Civil), de 26 de juliol de 2012, núm. de recurs 231/2009. Pàg. 3-6.
- Sentència del Tribunal de Conflictes de Jurisdicció 4/2011, de 28 de setembre de 2011. Pàg. 1-3.
- Sentència de l'Audiència Provincial de Múrcia núm. 238/2007 (secció 3a), d'1 d'octubre de 2007. Pàg. 2-3.

